

Rok 1915.

# Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 22. grudnia 1915.

Treść: № 380. Rozporządzenie dla wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915 o należnościach sądowych.

## 380.

### Rozporządzenie Ministerstw skarbu i sprawiedliwości z dnia 21. grudnia 1915

dla wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 279, o należnościach sądowych.

Dla wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 279, o należnościach sądowych, zarządza się, co następuje:

#### I. Postanowienia ogólne.

##### Sposób uiszczania należności w ogóle.

###### § 1.

(1) Bezpośredniemu uiszczaniu na podstawie urzędowego wymiaru podlegają:

1. Należności od rozstrzygnięć sądowych i orzeczeń sędziów rozjemczych, które ma się wymierzać procentowo od wartości;

2. należności od rozstrzygnięć sądowych i orzeczeń sędziów rozjemczych, które przyznaje się

własność rzeczy nieruchomości na podstawie zasiędnienia (uwaga 1. do pozycji taryfy 6. i uwaga 1. do pozycji taryfy 7. rozporządzenia cesarskiego);

3. należności od ugód sądowych lub zawartych przed sądem rozjemczym (sędzią rozjemczym), któremi przenosi się własność rzeczy nieruchomości;

4. inne należności, które się ma obliczać według procentów wartości, jeśli należność przenosi 50 K, nadto należności ryczałtowe z wyjątkiem, oznaczonym w ustępie 2.;

5. należności za czynności prawne, oznaczone w § 19., ustęp 4., rozporządzenia cesarskiego, jeśli należność przekracza 50 K albo wartość przedmiotu sporu wynosi więcej jak 400 K (§ 17. rozporządzenia cesarskiego).

(2) Należność ryczałtowa za postępowanie konkursowe, zakończone rozdziałem lub ugodą przymusową i należność ryczałtowa za postępowanie ugodowe (§§ 38. i 47.) ma być uiszczana bezpośrednio bez urzędowego wymiaru.

(3) We wszystkich innych przypadkach winno się należności sądowe uiszczać w znaczkach stemplowych.

(4) Jeśli obowiązku uiszczenia należności w znaczkach stemplowych alboważ bezpośredniego uiszczenia należności bez urzędowego wymiaru nie wypełni się wcale albo obowiązek ten wypełni się niezupełnie, to brakującą kwotę należności wy-

mierzy się z uwzględnieniem postanowień § 46. rozporządzenia cesarskiego z urzędu i należy ją uiszczyć bezpośrednio.

(5) Należność za wpisy do ksiąg publicznych dla uzyskania praw rzeczowych w przypadkach pod pozycją taryfową 45., B, lit. a, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, i § 18. rozporządzenia cesarskiego, jeśli należność wraz z nadzwyczajnym dodatkiem nie przekracza 10 K, ma się uiszczyć w znaczkach stemplowych, zresztą według wyboru obowiązującego do należności bądź w znaczkach stemplowych lub bezpośrednio na podstawie urzędowego wymiaru. W przypadkach pod pozycją taryfową 45., A, lit. b, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, ma się uiszczyć należność bezpośrednio na podstawie urzędowego wymiaru (§ 6. wymienionej ustawy i § 50., l. 9., rozporządzenia cesarskiego).

(6) Dotychczasowe przepisy o uiszczaniu należności za dokumenty i czynności prawne, o ile w tem rozporządzeniu czego innego nie postanowiono, pozostają nienaruszone.

(7) Każde odbiegające od przepisów tego rozporządzenia uiszczenie należności ma być uważane za nieuiszczenie należności.

### Zgłoszenie do wymiaru należności.

#### § 2.

Obowiązek zgłoszenia stron i ich pełnomocników.

Strony i ich pełnomocnicy winni zgłosić do powołanego do przyjmowania takich zgłoszeń urzędu rejestrowego (urzędu podatkowego, kasy skarbowej, urzędu wymiaru należności) zawarte przez nich przed sądem rozjemczym lub sędzią rozjemczym ugody i inne czynności prawne, nadto czynności prawne podlegające należnościom według § 19., ustęp 4., rozporządzenia cesarskiego, a to w celu wymiaru należności, o ile należności nie ma się uiszczać w znaczkach stemplowych. Mają tu zastosowanie postanowienia §§ 43., 44., 79. i 80. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50; dla podlegających według § 19., ustęp 4., rozporządzenia cesarskiego należnościom czynności prawnych termin zgłoszenia rozpoczyna się z dniem, w którym doręczono rozstrzygnięcie sądu rozjemczego.

#### § 3.

Obowiązek sądów do zgłaszania.

(1) Obowiązek zwyczajnych sądów do zgłaszania według § 6., ustępy 1. do 5., rozporządzenia cesarskiego rozciąga się w szczególności:

1. Na wydane przez nie, podlegające obowiązkowi należności rozstrzygnięcia, od których należności uiszcza się bezpośrednio procentowo od wartości;

2. na zawarte przed nimi ugody, nadto na podejmowane przez nie oszacowania dobrowolne (obliczanie odszkodowania w przypadkach wywłaszczenia) i na przetargi dobrowolne, jeśli należność, przypadająca od ugody lub czynności urzędowej przekracza 50 K; nadto

3. bez względu na wysokość należności

a) na wszystkie rozstrzygnięcia sądowe, któremi przyznaje się własność rzeczy nieruchomości na podstawie zasiedzenia;

b) na ugody sądowe, któremi przenosi się własność rzeczy nieruchomości;

c) na protokoły sądowe o przetargach rzeczy nieruchomości;

d) na wszystkie sądowe podania i protokoły, przedstawiające się zarazem jako dokument prawny co do czynności prawnej, podlegającej należności, którą się ma uiszczyć bezpośrednio.

(2) Podlegające obowiązkowi należności rozstrzygnięcia wyższych instancji mają być zgłaszane do władzy skarbowej nie przez sąd wyższej instancji, lecz przez sąd pierwszej instancji.

(3) Sądy winny wypełnić ciężący na nich obowiązek zgłaszania, przestrzegając przepisy § 6., ustępy 1. i 2., rozporządzenia cesarskiego z reguły co ośm dni; w szczególnie nagłych przypadkach albo na wniosek strony ma zgłoszenie nastąpić od przypadku do przypadku. Zgłoszenie należy wystosować do urzędu rejestrowego (urzędu podatkowego, kasy skarbowej, urzędu wymiaru należności), w którego okręgu sąd ma swą siedzibę.

(4) Dotychczasowe przepisy o obowiązku sądów do zgłaszania zezwoleń na wpisy do ksiąg publicznych pozostają nienaruszone.

(5) Sądy winny przysyłać władzom skarbowym na ich żądanie akta sądowe w celu obliczenia należności sądowych albo w celu kontrolowania uiszczenia należności.

#### § 4.

Obowiązek sądów rozjemczych i sędziów rozjemczych do zgłaszania.

(1) Sądy rozjemcze (sędziowie rozjemczy) mają zgłaszać do urzędu rejestrowego (§ 3., ustęp 3.) wydane przez nie rozstrzygnięcia, jeśli



wartość przedmiotu sporu przekracza 400 K (§ 17. rozporządzenia cesarskiego), oraz zawarte przed nimi ugody i inne czynności prawne, przez przesłanie wolnego od należności, uwierzytelnionego przez sąd rozjemczy (sędziego rozjemczego) odpisu rozstrzygnięcia, ugody, spisane go co do zawarcia czynności prawnej protokołu lub wystawionego co do tego dokumentu prawnego, przestrzegając przytem postanowień, wydanych w § 6., ustępy 6. i 7. rozporządzenia cesarskiego.

(2) Sąd rozjemczy (sędzia rozjemczy) ma nadto donieść urzędowi rejestrowemu (§ 3., ustęp 3.) w ciągu ośmiu dni po nastaniu obowiązku należności (§ 2. rozporządzenia cesarskiego) z dołączeniem potrzebnych dla wymiaru należności i rozporządzalnych środków pomocniczych, jeśli strony w postępowaniu przed sędzią rozjemczym nie wypełnią obowiązku dostarczenia znaczków stemplowych w celu uiszczenia należności sądowych. Podobny obowiązek doniesienia ciąży na sędziu rozjemczym (sędzie rozjemczym) także wówczas, jeśli w postępowaniu przed sędzią rozjemczym zachodzą wymienione w § 19., ustęp 4., rozporządzenia cesarskiego wymogi uiszczania należności od czynności prawnej i należność ma się uiścić bezpośrednio; doniesienie należy w tych przypadkach skutecznie w ciągu ośmiu dni po nastaniu obowiązku należności od rozstrzygnięcia sędziego rozjemczego.

(3) Obowiązek doniesienia ciąży w przypadkach, przewidzianych w obydwu poprzednich ustępach, na członkach sądu rozjemczego (sędziach rozjemczych) do niepodzielnej ręki, jeśli jednak ustanowiono przewodniczącego, na tym ostatnim.

(4) Niewypełnienie obowiązku doniesienia ciąży za sobą skutki prawne § 46., ustępy 2. i 6., rozporządzenia cesarskiego.

### **Wymiar i uiszczenie należności bezpośrednich.**

#### **§ 5.**

O ile należności sądowe ma się uiszczać bezpośrednio na podstawie urzędowego wymiaru, mają zastosowanie co do zawiadomienia o należności obowiązanego do jej niszczenia, oraz co do samego uiszczenia przepisy § 60. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, i inne istniejące w tym względzie przepisy.

### **Uiszczanie należności w znaczkach stemplowych; zasady ogólne.**

#### **§ 6.**

(1) Uiszczanie należności w znaczkach stemplowych odbywa się przez przepisane nalepienie i unieważnienie znaczków stemplowych. Należność od podań i załączników (§ 7.) można uiszczać zamiast znaczkami stemplowymi także przez użycie papieru z urzędowym odbiciem znaczka stemplowego (rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36); w tym przypadku nie potrzeba unieważniać znaczka stemplowego.

(2) O ile w tem rozporządzeniu niczego innego nie postanowiono, przepisy rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. marca 1854, Dz. u. p. Nr. 70, i inne przepisy o znaczkach stemplowych pozostają nienaruszone.

### **Osobne przepisy co do sposobu i czasu nalepienia znaczków stemplowych.**

#### **§ 7.**

#### **1. Dla podań i załączników.**

(1) Stempel na podania i załączniki winna strona przed wniesieniem podania lub załącznika umieścić na pierwszej stronie każdego arkusza powyżej tekstu, o ile przy załącznikach ich rodzaj nie czyni koniecznym umieszczenie stempla na innym miejscu papieru. Jeśli używa się jako załączniki książek, broszur, planów sytuacyjnych i innych przedmiotów, nie będących pismami, to znaczki stemplowe należy umieścić na odpowiednim, łatwo widocznym miejscu.

(2) Jeśli podanie sądowe należy równocześnie uważać za dokument prawny o czynności prawnej (pozycja taryfy 43., lit. m, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89), to w razie, jeśli należności nie uiszcza się bezpośrednio, należy również przed wniesieniem podania umieścić na pierwszym arkuszu podania obok stempla od podania stały stempel od dokumentu lub stempel, przypadający według skali.

(3) Jeśli podania i załączniki nadchodzą do sądu z zagranicy wprowadznie bez stempla, lecz wraz z należnością w gotówce, to urzędnik biura podawczego winien znaczki stemplowe zakupić i według przepisu umieścić. Obowiązek prze-

pisanego umieszczenia znaczków stemplowych ciąży na tym urzędniku także wówczas, jeśli do podania załącza się znaczki stemplowe dla protokołów w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym (§ 8., ustęp 3.).

## § 8.

### 2. Dla protokołów.

(1) Znaczki stemplowe dla protokołów, z wyjątkiem protokołów rozpraw, przeprowadzenia dowodów i ubezpieczenia dowodów (§§ 26., 27., 80. i 81.), oznaczonych w pozycji taryfy 2., lit. c, i pozycji taryfy 32., lit. b, rozporządzenia cesarskiego, ma ten, kto pisze protokół, umieścić na każdym arkuszu powyżej tekstu. Do dostarczenia znaczków stemplowych są obowiązane solidarnie osoby, wymienione w § 8., ustęp 1., l. 3., i § 9., l. 1. i 2., cesarskiego rozporządzenia.

(2) Jeśli protokół sądowy należy uważać za razem za dokument prawny o czynności prawnej (pozycje taryfowe 53. i 108. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50), to w razie jeśli należności nie uiszcza się bezpośrednio, stempel od dokumentów stały lub przypadający według skali należy umieścić zaraz po ukończeniu spisywania protokołu albo na jego pierwszym arkuszu obok stempla od protokołu alboważ na końcu protokołu.

(3) Protokoły w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym nie potrzebują stemplowania, jeśli znaczki stemplowe, które ma się uiszczyć od protokołu, zostaną nalepione na pozostającym w sądzie wygotowaniu podania, którym się uprasza o czynność urzędową. W tych przypadkach należy uwidocznnić na podaniu, że znaczki stemplowych dostarczono dla protokołu; w protokole należy na miejscu, gdzie umieszcza się znaczki stemplowe, wskazać na podanie, wymieniając jego liczbę czynności.

(4) W protokołach sądowych o licytacji rzeczy nieruchomości można znaczki stemplowe, odpowiadające stałym należnościom od dokumentów, umieszczać przy ofertach poszczególnych licytantów, ofiarujących najwyższą cenę.

(5) Stempel od protokołu za wpisy do rejestru, zastępujące stosownie do § 59. ustawy o organizacji sądów i § 229., l. 7., instrukcji sądowej z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112, protokołowanie wniesionych ustnie próśb o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczem i podniesione ustnie sprzeciwy przeciw takim

nakazom zapłaty (uwaga 6. do pozycji taryfy 2. rozporządzenia cesarskiego), należy umieścić w przeznaczony na to rubryce rejestru.

## § 9.

3. Dla duplikatów, odpisów, potwierdzeń urzędowych i uwierzytelnień.

(1) O ile § 34. czego innego nie postanawia, mają dostarczyć znaczków stemplowych na duplikaty (tryplikaty itd.) wygotowań sądowych i odpisów sądowych osoby wymienione w § 8., ustęp 1., l. 4., i § 9., l. 1., rozporządzenia cesarskiego, obowiązane solidarnie do zapłaty lub odpowiedzialności, a umieści te znaczki na każdym arkuszu powyżej tekstu funkcjonaryusz sądowy, któremu poruczono sporządzenie duplikatu alboważ odpisu. Postanowienie to obowiązuje także dla potwierdzeń urzędowych sądu w postępowaniu konkursowem i ugodowem (pozycja taryfowa 14., lit. b, rozporządzenia cesarskiego), nadto dla wyciągów hipotecznych, certyfikatów hipotecznych i wyciągów depozytowych (pozycja taryfy 21. rozporządzenia cesarskiego).

(2) Znaczki stemplowe do sądowych legalizacji podpisów lub nieurzędowych odpisów należy umieścić przy zapisku legalizacji przed jego umieszczeniem.

(3) Przewidzianego w zdaniu końcowem uwagi do pozycji taryfowych 4. i 5. rozporządzenia cesarskiego uzupełnienia należności należy dokonywać w ten sposób, że kwotę należności, która ma być dopłacona, uiszcza się w znaczkach stemplowych przed użyciem, uzasadniającem uzupełnienie należności, w sposób, oznaczony w ustępie 1.

## § 10.

### 4. Dla ugód sądowych.

Do dostarczenia znaczków stemplowych do ugód sądowych, podlegających stałej lub procentowej należności w kwocie niewiększej jak 50 K, są obowiązane do niepodzielnej ręki strony, zawierające umowę; znaczki stemplowe należy w sposób, oznaczony w § 8., ustęp 2., tego rozporządzenia, umieścić zaraz po ukończeniu spisania protokołu, dotyczącego ugody.

## § 11.

5. Dla dokumentów z powodu ich użycia w sądzie.

(1) Znaczków stemplowych na dokumenty, warunkowo wolne od stempla alboważ warunkowo



podlegające niższej należytości, z których czyni się sądowy użytek, uzasadniający obowiązek należytości lub obowiązek uzupełnienia należytości (§ 13. rozporządzenia cesarskiego), winien dostarczyć i w sposób, przepisany dla załączników (§ 7.) umieścić ten, kto dokument wnosi lub łączy, albowiem, kto się nań jako na środek dowodowy powołuje, a to przed użyciem sądowym, to jest, zanim dokument lub jego odpis zostanie wraz z podaniem do sądu wniesiony lub dołączony do protokołu jako środek dowodowy.

(2) Jeśli jednak o dokument stara się sam sąd na wniosek prowadzącego dowód albo dlatego, że jedna strona powołała się nań jako na środek dowodowy, lub jeśli dokument na wniosek lub wskutek skargi prowadzącego dowód wnosi do sądu inna osoba a nie prowadzący dowód, to znaczków stemplowych ma dostarczyć na najbliższej, wyznaczonej dla ustnej rozprawy audyencji prowadzący dowód albo ten, kto odwołaniem się na dokument spowodował jego dostarczenie, o ile on na tej audyencji się jawi.

(3) Postanowienia ustępów 1. i 2. mają z wynikającym z §§ 9. i 14., *D*, ustawy z dnia 8. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 26, ograniczeniem zastosowanie także w razie użycia w sądzie dokumentu, wystawionego za granicą a sprowadzonego do kraju, któryto dokument wskutek sądowego użytku podlega obowiązkowi należytości.

### Unieważnianie znaczków stemplowych.

#### § 12.

(1) Służące do uiszczenia należytości sądowych znaczki stemplowe należy przez przestemplowanie (przekreślenie) pieczęcią sądową z czarną farbą unieważnić w ten sposób, że jedna część odcisku pieczęci widoczna będzie na znaczku stemplowym, a druga na papierze, na którym znaczek umieszczono.

(2) Jeśli niema pod ręką sądowej pieczęci, to umieszczone na protokołach znaczki stemplowe należy unieważnić najprzód dwiema kreskami atramentem, przecinającymi się na obrazie znaczka i krzyżującymi się na jego brzegach, albowiem przez przepisanie, następnie zaś także w sposób, oznaczony w ustępie 1.

(3) Unieważnienie należy do kancelarii sądowej, a mianowicie przy znaczkach stemplowych, umieszczanych na podaniach sądowych i ich załącznikach, do urzędnika biura podawczego, a przy podlegających stemplowi wygotowaniach i wpisach do rejestru, przedsiębranych w kancelarii sądowej,

do funkcyjnaryusza kancelaryjnego, któremu czynności te poruczono, a we wszystkich innych przypadkach funkcyjnaryuszowi kancelaryjnemu, który pełni służbę kancelaryjną w odnośnym oddziale sądowym. Użyte do protokołu znaczki stemplowe winien unieważnić ten, kto pisze protokół. Każdy funkcyjnaryusz sądowy, załatwiający akt urzędowy, podlegający obowiązkowi stemplowemu, na którym zaniechano przepisane unieważnienia znaczków, winien postarać się o dodatkowe unieważnienie.

(4) W postępowaniu przed sądami rozjemczymi (sędziami rozjemczymi) należy unieważniać znaczki stemplowe albo w analogicznym zastosowaniu postanowień ustępu 1. albowiem dwiema kreskami atramentem, przecinającymi się na obrazie znaczka i krzyżującymi się na jego brzegach; w tym ostatnim przypadku należy na górnej części znaczków stemplowych uwidocznić dzień, w którym dokonuje się unieważnienia. Unieważnienie jest rzeczą tych organów sądu rozjemczego (sędziów rozjemczych), które się sprawą zajmują.

### Zażądanie znaczków stemplowych przez sąd. Opis urzędowy.

#### § 13.

(1) Jeśli spisuje się protokół w nieobecności obowiązanej do należytości strony, lub jeśli zresztą obowiązana do dostarczenia znaczków stemplowych strona nie jest obecna w sądzie, to sąd ma wezwać stronę zapomocą formularza I, by dostarczyła brakujących znaczków stemplowych najpóźniej w ciągu dni ośmiu. Powyżej przeznaczonego do umieszczenia znaczków stemplowych miejsca na wezwaniu ma sąd uwidocznić wysokość znaczków stemplowych, których należy dostarczyć, dalej wymienić pismo, czynność urzędową lub dokument, do których należy dostarczyć znaczków stemplowych, podając liczbę czynności. Obowiązany do uiszczenia należytości winien nalepić znaczki stemplowe na połączonym z formularzem, dającym się oddzielić odcinku i następnie zwrócić sądowi wezwanie wraz z tym odcinkiem. Urzędnik biura podawczego winien znaczki stemplowe unieważnić (§ 12., ustęp 1.) i wezwanie wraz z odcinkiem skierować do kancelarii sądowej. Ta oddzieli odcinek wraz ze znaczkami stemplowymi i nalepi je na tych miejscach aktów sądowych, na których według postanowień tego rozporządzenia należy umieścić znaczki stemplowe.

(2) Jeśli strona nie zastosowała się w sposób przepisany do ustanowionego w tem rozporządzeniu obowiązku uiszczenia stempla, to sąd sporządzi

Formularz I.

opis urzędowy i przesłać go najpóźniej w ciągu ośmiu dni po zaistnieniu obowiązku należyłości, zaś w przypadkach ustępu 1. najpóźniej w ciągu ośmiu dni po upływie przewidzianego tam terminu władzy skarbowej pierwszej instancji (dyrekcji okręgu skarbowego, urzędowi wymiaru należyłości), w którego okręgu sąd ma swą siedzibę. Sporządzenie opisu urzędowego jest obowiązkiem tego funkcyjaryusza sądowego, który dostrzeże przekroczenie przepisów stemplowych. Na miejscu, gdzieby należało umieścić znaczki stemplowe, należy umieścić zapisek o sporządzeniu opisu, który podpisze funkcyjaryusz sądowy i który zaopatrzy się pieczęcią sądową.

(3) O ile stosownie do końcowego postanowienia § 13. rozporządzenia cesarskiego należy od dokumentu warunkowo wolnego od należyłości albo też warunkowo podległego niższej należyłości ściągnąć z powodu użytku sądowego należyłość bezpośrednio, winien sąd sporządzić opis urzędowy i przesłać go władzy skarbowej pierwszej instancji (ustęp 2.); w opisie należy dla uniknięcia przypisania podwyższenia należyłości podać, że chodzi o przypadek przewidziany w postanowieniu końcowem § 13. rozporządzenia cesarskiego.

### **Odpowiedzialność pełnomocników stron i członków sądu rozjemczego (sędziów rozjemczych).**

#### § 14.

(1) Przewidziana w § 9., l. 1, rozporządzenia cesarskiego odpowiedzialność pełnomocników stron, obowiązanych do uiszczenia należyłości, rozciąga się na należyłości od czynności urzędowych tylko o tyle, o ile obowiązek płacenia co do tych należyłości jest uregulowany w § 8. rozporządzenia cesarskiego. Nie obejmuje on tedy ani należyłości za rozstrzygnięcia sądowe i sędziów rozjemczych, ani też należyłości za dobrowolne sądowe oszacowania, za wymiar odszkodowania w przypadkach wyłączenia i za dobrowolne licytacje sądowe.

(2) Pomijając należyłość za protokoły (§ 8., ustęp 1., tego rozporządzenia), odpowiada pełnomocnik stosownie do § 9., l. 3, rozporządzenia cesarskiego także za należyłości od wszystkich wystawionych przy jego współdziałaniu pism, dokumentów i ich załączników; na należyłości od ugód sądowych i na należyłości od innych czynności prawnych, które to należyłości ma się uścić bezpośrednio, rozciąga się odpowiedzialność pełnomocnika tylko wówczas, jeśli on nie zastosował się w sposób przepisany do ciężącego na nim

ustawowego obowiązku doniesienia (§§ 43. i 44. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50; § 2. tego rozporządzenia).

(3) Odpowiedzialność członków sądu rozjemczego (sędziego rozjemczego) za mające być uiszczone bezpośrednio należyłości od ugód i innych zawartych wobec nich czynności prawnych, jeśli osoby te zastosowały się w sposób przepisany do ciężącego na nich ustawowego obowiązku doniesienia (§ 6. rozporządzenia cesarskiego), należy dochodzić tylko o tyle, o ile ściągnięcie należyłości od obowiązanego bezpośrednio do płacenia jest niemożliwe lub natrafiałoby na szczególne trudności.

### **Uwolnienie od należyłości na podstawie prawa ubogich.**

#### § 15.

Ogólne postanowienia o prawie ubogich.

(1) Kto bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i swej rodziny nie może ponosić kosztów postępowania sądowo-cywilnego lub przed sędzią rozjemczym albo też postępowania karnego, toczącego się na podstawie oskarżenia prywatnego, może wyjednać dla tego postępowania uwolnienie od należyłości na podstawie prawa ubogich (§ 63., ustęp 1., i § 64., l. 1, procedury cywilnej; § 10. rozporządzenia cesarskiego).

(2) Sąd ma samodzielnie i ściśle zbadać, czy zachodzi ustawy warunek dla przyznania prawa ubogich. Warunek ustawy nie zachodzi, jeśli potrzebne koszta spowodowałyby uszczerbek tylko w odpowiednim stanowi, przyzwoitem lub dostatecznym utrzymaniu lub jeśli te koszta tylko w regularnym dochodzie nie mają pokrycia; o uszczerbku w koniecznym utrzymaniu można mówić tylko wówczas, jeśliby środki, potrzebne do pokrycia niezbędnych potrzeb życiowych, zostały uszczuplone.

(3) Jeśli według zapatrywania sądu daty kwestyonaryusza (rozporządzenie ministerjalne z dnia 23. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 130) nie stwierdzają w sposób całkiem niezawodny okoliczności, miarodajnych dla przyznania prawa ubogich, to sąd może spowodować dochodzenia, które można bezzwłocznie przeprowadzić.

(4) Osobom, stojącym pod opieką lub kuratelą należy przyznać prawo ubogich tylko wówczas, jeśli tak ich samych, jak też obowiązanych według



ustawy do ich utrzymania członków rodziny należy w myśl ustępów 1. i 2. zaliczyć do ubogich. Jeśli sędzia opiekuńczy może na podstawie znajomości stosunków stwierdzić, że stosunki majątkowe poruczonego pieczy i innych wymienionych osób są w rozumieniu § 63. procedury cywilnej i ustępów 1. i 2. ubogie, to władza nadopieczniucha może przewidziane w § 65., ustęp 4., procedury cywilnej świadectwo wystawić także bez przedłożenia wypełnionego kwestyornaryusza o stosunkach majątkowych starającego się o uzyskanie prawa ubogich.

(5) Uwolnienie od należności na podstawie prawa ubogich przysługuje tej stronie, której zostało przyznane i jej pełnomocnikom; nie przechodzi ono na następców prawnych; ulga rozciąga się także na postępowanie, wdrożone wskutek środków prawnych.

(6) Obcokrajowcom przyznaje się prawo ubogich tylko pod warunkiem wzajemności. Jeśli dotrzymanie wzajemności jest wątpliwe, należy zasięgnąć co do tego oświadczenia Ministra sprawiedliwości. Jest ono dla sądu wiążące (§ 63., ustęp 2., procedury cywilnej, i § 10., ustęp 1., 2. i 5., rozporządzenia cesarskiego).

(7) Wyłudzenie polegające na prawie ubogich uwolnienia od należności będzie karane według § 46., ustęp 5., rozporządzenia cesarskiego niezależnie od zastosowania ogólnej ustawy karnej i postanowienia § 69. procedury cywilnej.

(8) Jeśli świadectwo, na podstawie którego przyznano prawo ubogich, zawiera świadomie nieprawdziwe twierdzenia, to sąd doniesie o tem właściwej prokuratorji skarbu w celu podniesienia ewentualnych roszczeń o wynagrodzenie szkody (§ 69., ustęp 2., procedury cywilnej, § 135. instrukcyi dla sądów).

#### § 16.

Prawo ubogich w postępowaniu spornem przed zwyczajnymi sądami i w postępowaniu egzekucyjnem.

(1) Bliższe postanowienia o prawie ubogich wydane są dla procesu cywilnego i dla postępowania egzekucyjnego w §§ 63. do 73. procedury cywilnej i w rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 23. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 130.

(2) Jeśli wśród wielu osób, uczestniczących w procesie po jednej stronie (towarzysze sporu, interwenienci uboczni), prawo ubogich przysługuje tylko jednej lub kilku osobom, to wszyscy inni, którzy uczestniczą po tej stronie, ponoszą należności, przy-

padające z powodu sporu prawnego, w pełnym wymiarze; nie są oni jednak obowiązani do uiszczania dodatku, przypadającego na wolnych od należności uczestników według uwagi 2. do pozycyi taryfowej 6. rozporządzenia cesarskiego. Nie narusza to obowiązku przeciwnika procesowego do uiszczenia należności w pełnym wymiarze.

(3) Jeśli między prawomocnem ukończeniem procesu cywilnego a wdrożeniem postępowania egzekucyjnego nie upłynęło więcej czasu, niż jeden rok, to prawo ubogich dla procesu cywilnego rozciąga się także na postępowanie egzekucyjne oraz na spory, powstałe w toku i z powodu postępowania egzekucyjnego. Jeśli postępowanie egzekucyjne wdrożono dopiero po upływie roku, to prawo ubogich dla tego postępowania musi być uzyskane osobno.

#### § 17.

Prawo ubogich w postępowaniu konkursowem i ugodowem, dalej w postępowaniu niespornem.

(1) Do uwolnienia od należności na podstawie prawa ubogich należy stosować analogicznie postanowienia §§ 63. do 73. procedury cywilnej i § 16., ustęp 3., tego rozporządzenia także do postępowania konkursowego i ugodowego, oraz do postępowania niespornego.

(2) Prawo ubogich nie rozciąga się na procesy, wynikłe w toku i z powodu takiego postępowania.

#### § 18.

Prawb ubogich w postępowaniu przed sędzią rozjemczym.

(1) Do uwolnienia na podstawie prawa ubogich w postępowaniu przed sędzią rozjemczym mają postanowienia §§ 63. do 73. procedury cywilnej i § 16., ustęp 3., tego rozporządzenia analogiczne zastosowanie w ten sposób, że zarządzenia, dotyczące sądu procesowego, obowiązują w odniesieniu do tego sądu powiatowego, w którego okręgu uboga strona ma swe miejsce zamieszkania lub stale przebywa.

(2) Sąd rozjemczy (sędzia rozjemczy), o ile wskutek postępowania rozjemczego dowie się o okolicznościach, mogących uzasadnić odmówienie, odebranie lub wygaśnięcie prawa ubogich, winien donieść o tem bezzwłocznie wymienionemu w ustępie 1. sądowi. Ten obowiązek doniesienia ciąży solidarnie na wszystkich członkach sądu rozjemczego (na sędziach rozjemczych), jeśli jednak ustanowiono przewodniczącego, na tym ostatnim.

## § 19.

Prawo ubogich w postępowaniu karnem, wdrożonem wskutek oskarżenia prywatnego.

(1) Prośbę o przyznanie prawa ubogich dla postępowania karnego, toczącego się wskutek oskarżenia prywatnego, należy wnieść pisemnie lub protokolarnie w sądzie karnym, właściwym w pierwszej instancji; jeśli strona ma swe miejsce zamieszkania lub swe stałe miejsce pobytu nie w okręgu tego sądu, może ona podać do protokołu swą prośbę w sądzie powiatowym swego miejsca zamieszkania lub stałego pobytu.

(2) Pozatem mają analogiczne zastosowanie do przyznania prawa ubogich w postępowaniu karnem, wdrożonem wskutek oskarżeń prywatnych, nadto do zgaśnięcia i dodatkowego odebrania tego prawa ubogich postanowienia § 63., § 65., ustępy 2. do 4., i §§ 68., 69., 71., 72., ustępy 1. i 2., nadto 73., ustęp 1., procedury cywilnej w ten sposób, że zarządzenia, dotyczące sądu procesowego, obowiązują w odniesieniu do sądu karnego, właściwego w pierwszej instancji. Należy zastosować analogicznie postanowienia § 16., ustęp 3.

(3) Jeśli postępowanie karne toczy się wspólnie przy większej ilości obwinionych lub oskarżycieli prywatnych (§ 56. ustawy o postępowaniu karnem, § 42. rozporządzenia cesarskiego), to uwolnienie od należności na podstawie prawa ubogich wychodzi na korzyść jedynie tych osób, którym to prawo przyznano; inni obwinieni lub oskarżyciele prywatni mają uiścić należności w pełnym wymiarze. Jeśli prawo ubogich przyznano jednemu obwinionemu, to inni obwinieni nie mają obowiązku uiszczenia dodatku, przypadającego na niego według uwagi 1. do pozycji taryfy 34. rozporządzenia cesarskiego. Nie narusza to obowiązku oskarżyciela prywatnego do uiszczenia należności w pełnym wymiarze.

## § 20.

Postępowanie w celu uzyskania świadectwa ubóstwa dla wymienionych w §§ 17. do 19. rodzajów postępowania.

Jeśli się czyni starania o prawo ubogich dla postępowania konkursowego lub ugodowego, dla postępowania niespornego, przed sędzią rozjemczym lub dla postępowania karnego, wdrożonego wskutek oskarżenia prywatnego, to mają analogiczne zastosowanie postanowienia rozporządzenia ministerjalnego z dnia 23. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 130. W kwestyonaryuszu, spisany w celu uzyskania świadectwa o stosunkach majątkowych ubiegającego się o prawo ubogich, należy przytem słowa: „w sprawie przeciw . . . o . . .” zastąpić

oznaczeniem odnośnego postępowania sądowego (na przykład: „w postępowaniu konkursowym do majątku N. N.“, „w postępowaniu spadkowym po N. N.“, „w postępowaniu o uznanie N. N. za zmarłego“, „w postępowaniu przed sędzią rozjemczym przeciw . . . o . . .” lub „w postępowaniu karnem przeciw . . . o . . .”). W samem świadectwie należy słowa: „koszta prowadzenia procesu w sprawie pod I. oznaczonej“ zastąpić słowami: „należności sądowe w oznaczonej pod I. postępowaniu sądowym (przed sędzią rozjemczym)“; nie należy jednak kwestyonować świadectwa tylko z tego powodu, że tego sprostowania zaniechano.

### Uiszczanie należności sądowych przez przeciwnika procesowego. Prenotacja należności.

## § 21.

(1) Jeśli w procesie cywilnym lub w sprawie egzekucyjnej strona, obowiązana do płacenia należności, ma obowiązek zwrotu kosztów swemu przeciwnikowi, wolnemu osobiście od obowiązku płacenia należności, to ma ona zapłacić także te należności sądowe — z wykluczeniem należności od rozstrzygnięcia, jaką się ma uiścić w procentach od wartości przedmiotu sporu —, których uiszczenie byłoby obowiązkiem strony, uwolnionej od należności, gdyby uwolnienie to jej nie przysługiwało; nie potrzeba przytem zmierzającego do tego wniosku przeciwnika albo też orzeczenia sądu. Jeśli na obowiązana do należności stroną nakłada się tylko zwrot części kosztów przeciwnika procesowego, to obowiązek ten ogranicza się na stosunkową część wymienionych należności sądowych. To samo ma analogiczne zastosowanie, jeśli w postępowaniu sądowym biorą udział osoby, którym przysługuje prenotacja należności, i osoby, którym ta prenotacja nie przysługuje (§ 12., ustęp 2. i 3., rozporządzenia cesarskiego).

(2) Należności, które przeciwnik ma uiścić wolnej osobiście od należności stronie według ustępu 1., oraz należności, które się ma prenotować według § 11., ustęp 4., rozporządzenia cesarskiego, winien sąd spisać w sposób, przepisany w § 136. instrukcji sądowej i podać do wiadomości urzędowi rejestrowemu (§ 3., ustęp 3.).

(3) W postępowaniu spornem na podstawie oskarżenia prywatnego mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustępów 1. i 2., jeśli oskarżycielowi prywatnemu albo obwinionemu przysługuje osobiste uwolnienie od należności lub też prenotacja należności, a druga strona, której uwolnienie



lub prenotacja nie przysługuje, zostaje rozstrzygnięciem sądownym skazana na zwrot kosztów postępowania karnego.

### Zwrot należności sądowych.

#### § 22.

(1) Jeśli za sądowe wygotowanie lub sądową czynność urzędową została z góry uiszczona należność przez użycie znaczków stemplowych a wygotowanie alboważ czynność urzędowa nie przysły do skutku, lub też przedsięwzięto czynność urzędową, podlegającą mniejszej należności, to strona może w ciągu trzyletniego terminu z § 77. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50 prosić zapomocą wolnego od stempla podania o zwrot należności; podanie należy wnieść do sądu. Sąd ma w załatwieniu podania, które ma być zaopatrzone w pieczęć sądową, podać kwotę należności, która ma być zwrócona, a mianowicie kwoty koron zarówno cyframi, jak słowami, nadto wymienić osobę, uprawnioną do odbioru. Na mocy takiej uchwały sądowej ma urząd rejestrowy (§ 3., ustęp 3.) ściągając uchwałę sądową spowodować zaraz zwrot należności bez zasięgnięcia wskazówki władzy skarbowej pierwszej instancji. To samo obowiązuje, jeśli uiszczono w znaczkach stemplowych wyższą kwotę należności od tej, jakaby należało uiszczyć według rozporządzenia cesarskiego.

(2) Sąd może zarządzić zwrot także z urzędu. W tym celu winien sąd wystosować do strony uchwałę tej treści, że zachodzą warunki zwrotu, wymienając kwotę, która ma być zwrócona, oraz uprawnioną do odbioru osobę. Zresztą mają odpowiednio zastosowanie przepisy ustępu 1.

(3) Jeśli sąd zarządził zwrot na prośbę strony lub też z urzędu, umieści on obok znaczków stemplowych, do których się zwrot odnosi, zapisek uwidaczniający przeprowadzenie zwrotu i wysokość kwoty, która ma być zwrócona; przy tym zapisku należy wycisnąć pieczęć sądową.

### Przerachowanie pieniędzy zagranicznych i tutejszokrajowych monet handlowych na walutę koronową.

#### § 23.

(1) Na mocy § 5., ustęp 6. rozporządzenia cesarskiego ustanawia się wymienione poniżej wartości pieniędzy zagranicznych i tutejszokrajowych

monet handlowych, jakie należy wziąć za podstawę przerachowania przy obliczaniu należności sądowych:

10 marek niemieckiej państwowej waluty . . . . .	= 11 K 76 h,
10 franków, lirów, lei, pezetów, drachm, dinarów, lew, markka	= 9 K 52 h,
1 suweren (angielski funt szterling)	= 24 K 02 h,
10 rubli rosyjskich waluty, zaprowadzonej ustawą z dnia 7. czerwca 1899 . . . . .	= 25 K 39 h,
1 funt turecki . . . . .	= 21 K 68 h,
10 szwedzkich lub norweskich koron . . . . .	= 13 K 23 h,
10 guldenów holenderskich . . . . .	= 19 K 84 h,
1 amerykański dolar . . . . .	= 4 K 94 h,
1 argentyński pezo . . . . .	= 4 K 76 h,
1 chilijski pezo papierowy . . . . .	= 1 K — h,
1 funt perowiański (= 10 sol) . . . . .	= 24 K 02 h,
1 japoński yen . . . . .	= 2 K 46 h,
1 indyjska rupia . . . . .	= 1 K 60 h,
1 egipski lir (1 egipski funt) . . . . .	= 24 K 40 h,
42 złotych guldenów . . . . .	= 100 K — h,
1 dukat . . . . .	= 11 K 29 h.

(2) Przy obliczaniu wartości zagranicznych pieniędzy i papierów wartościowych oraz tutejszokrajowych monet handlowych w celu obliczenia należności ryczałtowych, należy zastosować postanowienia § 51. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, ze zmianą ustanowioną w rozporządzeniu cesarskim z dnia 22. października 1914, Dz. u. p. Nr. 294, nadto postanowienia § 8. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89.

### Oznaczenie wartości dzieł sztuki, bibliotek i przedmiotów o znaczeniu naukowym lub historycznym.

#### § 24.

##### 1. W ogóle.

(1) O przyznanie przewidzianej w § 5., ustęp 5., rozporządzenia cesarskiego ulgi dla oznaczenia wartości dzieł sztuki lub prac przemysłu artystycznego, bibliotek, manuskryptów i przedmiotów mających wartość naukową, historyczną, artystyczną lub kulturalną celem obliczenia należności sądowych, należy prosić wolnym od stempla podaniem tę władzę skarbową pierwszej instancji (§ 13., ustęp 2.), w której okręgu obowiązuje do płacenia należności ma swe miejsce zamieszkania lub stałe miejsce pobytu; w podaniu tem należy podać zwykłą wartość tych przedmiotów. Jeśli należność sądową, o której zniżenie się prosi, uiszczono

już w znaczkach stemplowych lub wymierzono ją z urzędu, to prośbę o zniesienie wartości można wnieść w pierwszym przypadku w ciągu trzyletniego terminu z § 77. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, zaś w drugim przypadku tak długo dopóki wymiar należności sądowej nie nrósł w moc prawną. Prośbę można także połączyć ze środkiem prawnym przeciw wymiarowi należności sądowej.

(2) Ulgę można przyznać tylko dla pewnego oznaczonego postępowania sądowego lub przed sędzią rozjemczym i tylko wówczas, jeśli przedmiot, którego wartość ma być obliczona, posiada trwałą wartość pod względem sztuki, nauki, historii, historii sztuki i cywilizacji.

(3) O ile istnienie tego warunku nie ulega żadnej wątpliwości winien je udowodnić obowiązany do płacenia należności. Jako środki pomocnicze wchodzi w szczególności w rachubę opinie artystów, uczonych lub innych fachowców, opinie korporacji fachowych, organów publicznych muzeów, bibliotek i innych zbiorów.

(4) Na wniosek obowiązany do należności i na jego koszt można zasięgnąć podobnej opinii także od władzy skarbowej.

(5) Prośbę należy skierować w drodze krajowej władzy skarbowej do Ministerstwa skarbu, które rozstrzyga ją według swobodnego uznania a w razie uwzględnienia prośby ustanawia wartość, która ma być wzięta za podstawę przy obliczeniu należności.

#### § 25.

2. Przy obliczeniu należności ryczałtowej dla przewodu spadkowego.

(1) Co do obliczenia wartości części składowych spuścizny w celu obliczenia należności ryczałtowej dla przewodu spadkowego (pozycja taryfy 25. rozporządzenia cesarskiego) ma miejsce ulga z § 5., ustęp 5., rozporządzenia cesarskiego tylko wówczas, jeśli stosownie do § 19., ustęp 1., rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 278, zezwolono na niższe oszacowanie tych samych części składowych spuścizny w celu obliczenia należności spadkowych. Wartość tych części spuścizny, wstawioną do podstawy wymiaru należności spadkowej, należy w tym przypadku wziąć za podstawę oszacowania także przy obliczeniu należności ryczałtowej.

(2) Jeśli się utraci ulgę z § 19., ustęp 1., rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września

1915, Dz. u. p. Nr. 278, przez sprzedanie lub przeniesienie za granicę, to pociąga to za sobą także utratę ulgi co do należności ryczałtowej dla przewodu spadkowego. Należność ryczałtową uzupełnia się wtedy do kwoty, jaka wypadnie. jeśli sprzedane lub przeniesione za granicę części spuścizny zostaną oszacowane według ich pełnej wartości, odpowiadającej ogólnym przepisom o należnościach.

## II. Osobne postanowienia dla procesu cywilnego i postępowania egzekucyjnego.

### Protokoły rozpraw spornych, postępowania dowodowego i ubezpieczenia dowodu.

#### § 26.

Stwierdzenie okoliczności, miarodajnych dla wymiaru należności.

(1) Przy rozprawach w procesie cywilnym, które odbywają się za współudziałem przynajmniej jednej strony spornej, przy postępowaniu dowodowym w procesie cywilnym i przy ubezpieczeniu dowodu, odbywającym się poza procesem cywilnym, zawiadomi sąd na końcu audyencji strony obecne o miarodajnym dla należności czasie. Ustalenie czasu trwania rozprawy nie podlega zacementowaniu.

(2) W protokołach oznaczonych w ustępie 1. audyencji należy wymienić:

1. Na początku protokołu czas rozpoczęcia się audyencji;

2. na końcu protokołu czas ukończenia audyencji i okazujący się stąd czas trwania. Przy rozprawach przed trybunałami nie wlicza się czasu, którego trybunał użył na obradę (uwaga 1. do pozycji taryfy 2. rozporządzenia cesarskiego).

(3) Daty te mogą odpaść, jeśli rozprawa nie trwa dłużej, niż pół godziny.

#### § 27.

Sposób i czas uiszczenia należności.

(1) Dla audyencji oznaczonej w § 26. rodzaju należy po ich ukończeniu uiszczyć należność w kwocie, odpowiadającej trwaniu audyencji: znaczki stemplowe należy umieścić na końcu protokołu.



(2) Według uwagi 2., ustęp 2., do pozycji taryfy 2., rozporządzenia cesarskiego rozprawy przed sądem pierwszej instancji, trwające dłużej niż pół godziny i rozprawy przed sądem wyższej instancji, podlegają należności według pozycji taryfy 2., lit. c, rozporządzenia cesarskiego także wówczas, jeśli zaniechano spisania protokołu. W tych przypadkach należy znaczki stemplowe, potrzebne do uiszczenia należności, umieścić na aktach sądowych; obok znaczków stemplowych należy oprócz dnia i przedmiotu rozprawy uwi-docznić przez zapisek urzędowy oznaczone w § 26., ustęp 2., okoliczności.

(3) Do dostarczenia znaczków stemplowych są obowiązane strony i ich pełnomocnicy do niepodzielnej ręki (§ 8., ustęp 1., l. 2, i ustęp 4., nadto § 9., l. 2. rozporządzenia cesarskiego).

## Rozstrzygnięcia sądowe.

### 1. Rozstrzygnięcia pierwszej instancji.

#### § 28.

Rozstrzygnięcia i uchwały przytoczone w pozycji taryfy 6, A, lit. a, b i d, oraz w pozycji taryfy 6, B.

Znaczków stemplowych dla rozstrzygnięć sądowych, przytoczonych w pozycji taryfy 6, A, lit. a, b i d, dalej w pozycji taryfy 6, B, rozporządzenia cesarskiego, należy dostarczyć przy końcu rozprawy, poprzedzającej rozstrzygnięcie, a umieścić je na końcu protokołu rozprawy prowadzący pióro. Dostarczenie znaczków stemplowych jest obowiązkiem każdej z obydwu stron do niepodzielnej ręki.

#### § 29.

Osobne postanowienia dla rozstrzygnięć według pozycji taryfy 6, B, lit. b, rozporządzenia cesarskiego.

Jeśli podniesiono zarzut niedopuszczalności drogi prawa, niewłaściwości sądu, zawiśnięcia sporu, prawomocności, niezdolności procesowej jednej ze stron spór prowadzących, lub też braku uprawnienia osoby, występującej w charakterze zastępcy, to należy na końcu rozprawy dostarczyć znaczków stemplowych dla rozstrzygnięcia w wymiarze, podanym w pozycji taryfy 6, B, rozporządzenia cesarskiego, o ile rozstrzygnięcie nie podlega należności, którą należy uiszczyć bezpośrednio (§ 1, ustęp 1.); jeśli sąd rozstrzyga na-

stępnie w sprawie głównej, winno się należność uzupełnić do kwoty, jaką się ma uiszczyć według pozycji taryfy 6, A, rozporządzenia cesarskiego.

#### § 30.

Zlecenia zapłaty i zabezpieczenia; nakazy zapłaty; uchwały w postępowaniu egzekucyjnym.

(1) Znaczki stemplowe dla oznaczonych w pozycji taryfy 6, A, lit. c, rozporządzenia cesarskiego zleceń zapłaty i zabezpieczenia, dla nakazów zapłaty w postępowaniu upominawczem (pozycja taryfy 6, C, rozporządzenia cesarskiego) i dla przyznanych w pozycji taryfy 6, D, rozporządzenia cesarskiego zezwoleń na egzekucję i uchwał, winien powód (wnoszący prośbę, egzekwujący wierzyciel) umieścić na pierwszej stronie pozostającego w aktach sądowych wygotowania skargi (prośby) obok stempla na podaniu. Jeśli skargę (prośbę) wnosi się ustnie, to znaczki stemplowe na rozstrzygnięcie sądowe winien umieścić na pierwszym arkuszu protokołu obok stempla na protokole ten, kto spisuje protokół. Jeśli ustną prośbę o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczem dokumentuje się tylko przez wpisanie do rejestru (§ 8., ustęp 5.), to znaczki stemplowe dla nakazu zapłaty należy umieścić obok stempla na protokole w tej samej rubryce rejestru.

(2) Dowodu, że zezwolenie na egzekucję nie podlega przewidzianej w pozycji taryfy 6, D, lit. a, lub b, należności, z powodu, iż w tej samej sprawie zezwolono już wcześniej na egzekucję, może strona w razie, jeśli wcześniejszego zezwolenia na egzekucję udzielił ten sam sąd, dostarczyć przez odwołanie się na liczbę czynności poprzedniej uchwały sądowej, zresztą przez przedłożenie poprzedniej uchwały sądowej w oryginale lub w uwierzytelnionym odpisie. Jeśli stronie zwraca się ten środek pomocniczy, to daty poprzedniej uchwały należy umieścić na pozostającym w aktach sądowych wygotowaniu prośby egzekucyjnej. Jeśli strona nie dostarczy wymienionego dowodu, to należy uiszczyć należność stosownie do pozycji taryfy 6, D, lit. a lub b.

### 2. Rozstrzygnięcia wyższej instancji.

#### § 31.

(1) Znaczków stemplowych na rozstrzygnięcia sądowe drugiej lub trzeciej instancji (pozycja taryfy 6, E, rozporządzenia cesarskiego) winna

dostarczyć strona, wnosząca środek prawny, jeśli jednak obydwie strony wnoszą środki prawne przeciw temu samemu rozstrzygnięciu, winna ich dostarczyć przy wniesieniu środka prawnego każda z obydwu stron w pełnej kwocie. Obowiązki zapłaty czyni się jednak zadość, jeśli bądź jedna, bądź obydwie strony razem uiściły pełną należność. Jeśli obie strony razem uiściły więcej, jak pełną należność, to nadwyżkę należy zwrócić stronie (§ 22.), która uiściła więcej, jak połowę pełnej należności; jeśli każda z obydwu stron uiściła więcej, jak połowę, to każdej stronie należy zwrócić kwotę, o którą jej świadczenie przekracza połowę pełnej należności.

(2) Jeśli środek prawny wnosi tylko jedna strona i jeśli nie uczyniła ona wcale lub niezupełnie zadość ciążącemu na niej zobowiązaniu dostarczenia znaczków stemplowych, to sąd ma spisać wywód urzędowy (§ 13.).

(3) Znaczkę stemplową należy umieścić na pierwszym arkuszu pozostającego w aktach sądowych wygotowania podania, zawierającego środek prawny (spisanego o środku prawnym protokołu) obok stempla na podaniu (stempla na protokole).

### Zawiadamianie władzy skarbowej w celu wymiaru należności.

#### § 32.

Przesyłając orzeczenie sądowe w celu wymiaru należności (§ 6., ustępy 1. i 2., rozporządzenia cesarskiego) mają sądy zawiadomić urząd rejestrowy (§ 3., ustęp 3.) o miarodajnych dla wysokości należności, a wynikających z aktów sądowych okolicznościach, o ile nie są one już z samego rozstrzygnięcia widoczne; w szczególności odnosi się to do zawartego w skardze stosownie do § 56., ustęp 2., i § 59. normy jurysdykcyjnej podania wartości przedmiotu spornego.

### Uchylenie i zmiana rozstrzygnięć sądowych. Wliczenie należności.

#### § 33.

(1) Zniesienie, uchylenie mocy obowiązującej lub zmiana rozstrzygnięcia sądowego nie uzasadnia roszczenia o wynagrodzenie, odpisanie lub zniżenie należności od rozstrzygnięcia (uwaga 5 do pozycji taryfy 6, rozporządzenia cesarskiego). Władza skarbową winna jednakże co do należności od rozstrzygnięcia, którą uiszczą się w procentach wartości, uwzględnić z urzędu zmianę orzeczenia sądowego co do tych okolicznościach, które według § 20. rozporządzenia cesar-

skiego są miarodajne dla rozdzielenia tych należności na strony i przedsięwziąć odpowiednią zmianę wymiaru należności; nie czyni przytem różnicy, czy orzeczenie zmienia sam sąd orzekający, czy też wyższa instancja.

(2) Jeśli wlicza się wymierzoną lub zapłaconą za poprzednie rozstrzygnięcie należność stosownie do uwagi 5 do pozycji taryfy 6 rozporządzenia cesarskiego do należności za późniejsze rozstrzygnięcie, to w razie, jeśli pierwsza należność jest wyższa od ostatniej, nie należy nadwyżki odpisywać lub zwracać.

### Duplikaty rozstrzygnięć sądowych.

#### § 34.

Strona ma dostarczyć znaczków stemplowych na podlegające należności a wymienione w uwadze 1 do pozycji taryfy 4 rozporządzenia cesarskiego wygotowania rozstrzygnięć sądowych jednocześnie z podniesieniem żądania i umieścić je na pierwszej stronie pozostającego w aktach sądowych podania (na protokole), które zawiera żądanie.

### Postępowanie przed sędzią rozjemczym.

#### § 35.

#### Rozstrzygnięcia sędziego rozjemczego.

Dostarczenie znaczków stemplowych dla rozstrzygnięć sędziego rozjemczego jest obowiązkiem stron do niepodzielnej ręki. Znaczkę stemplową należy umieścić na oryginale rozstrzygnięcia sędziego rozjemczego, który ma przechować sędzia rozjemczy (sąd rozjemczy), albowiem w wykazie (rejestrze), który ma być prowadzony dla rozpraw przed sędzią rozjemczym, a to obok wpisów, dotyczących odnośnej sprawy; w ostatnim przypadku należy obok znaczków stemplowych umieścić uwagę, w której ma być uwidoczny dzień ogłoszenia rozstrzygnięcia i wartość spornego przedmiotu.

#### § 36.

#### Należność od czynności prawnych.

(1) W przypadkach § 19., ustęp 4., rozporządzenia cesarskiego należy przy sposobności rozstrzygnięcia sędziego rozjemczego uiścić należność od czynności prawnej, będącej podstawą rozstrzygnięcia tylko wówczas, jeśli nie wystawiono w ogóle dokumentu prawnego o czynności prawnej, nie trzeba jednakowoż uiszczać tej należności, jeśli czynność prawną udokumentowano we formie, uzasadniającej uwolnienie od należności, na przykład



w drodze kupieckiej korespondencji (kupieckie terminatki i terminatki wzajemne). Jeśli z terminatki i terminatki wzajemnych w postępowaniu przed sędzią rozjemczym czyni się użytek sądowy w myśl § 13. rozporządzenia cesarskiego, to następują zawarte w tym przepisie ustawowym skutki prawne.

(3) Jeśli jednakże czynność prawną zawarto ustnie a tylko dodatkowo zgodzono się pisemnie na poddanie się pod sąd rozjemczy (sędziego rozjemczego), to z okazji rozstrzygnięcia sędziego rozjemczego należy uiszczyć przewidzianą w § 19., ustęp 4., rozporządzenia cesarskiego należność od czynności prawnych.

### § 37.

#### Ugody.

Znaczkii stempłowe za ugode, zawartą przed sędzią rozjemczym (sądem rozjemczym) należy umieścić zaraz po zakończeniu spisywania protokołu bądź na pierwszej jego stronie, bądź na końcu protokołu. Do dostarczenia znaczków stempłowych są obowiązane do niepodzielnej ręki strony, zawierające umowę.

## III. Osobne przepisy dla postępowania konkursowego i ugodowego.

### A. Postępowanie konkursowe.

#### 1. Należność ryczałtowa, którą ma się uiszczyć bez urzędowego wymiaru.

### § 38.

#### Sposób uiszczania należności.

Jeśli konkurs kończy się rozdziałem (§ 139. o. k.) lub też ugodą przymusową (§ 157. o. k.), to zarządca masy winien uiszczyć bezpośrednio należność ryczałtową, oznaczoną w pozycyi taryfy 15., lit. a, l. 1, rozporządzenia cesarskiego. przed ukończeniem konkursu bez urzędowego wymiaru. Uiszczenie ma nastąpić za przedłożeniem w podwójnem wygotowaniu poświadczenia złożenia w tym urzędzie powołanym do przyjmowania należności (urząd podatkowy, kasa skarbową, kasa urzędu taks, urząd skarbowy itd.), w którego okręgu znajduje się siedziba komisarsza konkursowego.

### § 39.

#### Treść poświadczenia złożenia.

(1) W poświadczeniach złożenia należy złożoną kwotę wymienić w cyfrach i literach i oznaczyć jako należność ryczałtową za postępowanie konkursowe, nadto uwidocznic nazwisko (firmę) i miejsce zamieszkania krydataryusza, siedzibę

jego przedsiębiorstwa, siedzibę urzędową komisarsza konkursowego, sposób zakończenia konkursu (rozdział lub ugoda przymusowa), oraz nazwisko i adres zarządcy masy i tych osób, które w razie ugody przymusowej objęły odpowiedzialność za zobowiązania krydataryusza w końcu podstawę obliczenia należności ryczałtowej. Ma to nastąpić w ten sposób, że kwoty, użyte lub stojące do rozporządzenia w celu pokrycia

1. kosztów postępowania konkursowego (§ 46., l. 1, ustęp 1. o. k.),

2. wszystkich wierzytelności konkursowych pierwszej, drugiej i trzeciej klasy (§§ 50. do 56. o. k.)

wykazuje się sumarycznie jednakże osobno według rodzajów pod l. 1 i 2. Poświadczenia złożenia mają być zaopatrzone datą i podpisane przez składającego.

(2) Na jednym z obydwu wygotowań poświadczenia złożenia umieści komisarsz konkursowy obok wyciśnięcia pieczęci sądowej potwierdzenie, że zbadał w poświadczeniu złożenia podstawę obliczenia należności ryczałtowej i znalazł właściwą albo też ją sprostował. Nadto w zapisku potwierdzającym, w razie, jeśli na zarządzenie komisarsza konkursowego zażądano zabezpieczenia nadwyżki należności ryczałtowej, którą należy dodatkowo złożyć (§ 26., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego), należy podać wysokość tego zabezpieczenia i daty sądowego złożenia.

### § 40.

#### Postępowanie z poświadczeniem złożenia.

Zaopatrzone potwierdzeniem komisarsza konkursowego (§ 39., ustęp 2.) wygotowanie poświadczenia złożenia winien wymieniony w § 38. urząd zatrzymać jako dowód rachunkowy, a drugie wygotowanie, zaopatrzone w potwierdzenie urzędowe na uiszczoną zapłatę należności ryczałtowej zwrócić stronie.

### § 41.

#### Zabezpieczenie.

Stosowne zabezpieczenie, które ma być dane według § 26., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego dla należącej się ewentualnie nadwyżki należności ryczałtowej, należy skutecznie przez złożenie w sądzie. Jeśli konkurs kończy się rozdziałem, to mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 138. o. k.

### § 42.

#### Ujawniony później majątek.

Postanowienia §§ 38. do 41. winny znaleźć odpowiednie zastosowanie, jeśli po ukończeniu

konkursu okaże się należący do masy konkursowej majątek (§ 138., ustępy 1. i 2. o. k.).

## 2. Należytość ryczałtowa, którą się ma uiścić na podstawie wymiaru urzędowego.

### § 43.

#### Obowiązek doniesienia.

Jeśli konkurs kończy się z powodu tego, że bierze w nim udział już tylko jeden wierzyciel konkursowy (§ 166., ustęp 1. o. k.) lub za zgodą wierzycieli (§ 167. o. k.), to zarządca masy i krydataryusz mają obowiązek w celu wymierzenia oznaczonej w pozycji taryfy 15, lit. a, l. 2, rozporządzenia cesarskiego należytości ryczałtowej donieść o tem przed ukończeniem konkursu temu urzędowi rejestrowemu (§ 3., ustęp 3.), w którego okręgu znajduje się siedziba urzędowa komisarza konkursowego.

### § 44.

#### Środki pomocnicze dla wymiaru.

(1) Jednocześnie z doniesieniem, wymienionem w § 43., należy urzędowi rejestrowemu przedłożyć wszystkie potrzebne dla wymiaru środki pomocnicze. W szczególności należy przytoczyć pisemnie:

1. Dochód ze sprzedaży należących do masy konkursowej, sprzedanych w ciągu postępowania konkursowego rzeczy ruchomych i nieruchomości;

2. kwotę innego należącego do masy konkursowej majątku w gotówce;

3. wartość sprzedażną (pospolitą wartość, § 305. k. p. u. c.) reszty, należących do masy konkursowej przedmiotów, a mianowicie

a) co do mas odrębnych (§ 48., ustęp 1. o. k.), podaną osobno dla każdej poszczególnej masy, z osobnem przymienniem przypadającej na każdą z tych mas kwoty roszczeń wierzycieli z prawem odrębności;

b) co do reszty majątku, o ile składa się on z rzeczy nieruchomości, podaną osobno dla każdej z tych poszczególnych części składowych majątku; o ile składa się on z papierów wartościowych, z osobnem podaniem liczby sztuk, rodzaju, wartości nominalnej i kursowej papierów wartościowych; co do udziałów w przedsiębiorstwie i wierzytelności czynnych z podaniem wartości nominalnej i sprzedażnej każdej poszczególnej części składowej majątku; o ile on jednak składa się z innych rzeczy ruchomych, sumarycznie dla każdego rodzaju tych rzeczy (sprzętów domowych, odzieży, kosztowności, zapasów itd.).

(2) Jeśli w ciągu postępowania konkursowego miało miejsce sądowe oszacowanie majątku masy lub poszczególnych części składowych tego ma-

jątku, należy podać także wyniki oszacowania, a to przy zachowaniu oznaczonej w poprzednim ustępie odrębności.

(3) Wymienione w ustępie 1., l. 1, 2 i 3, lit. a, nadto w ustępie 2., daty winien, o ile to na podstawie aktów postępowania konkursowego jest możliwe, zbadać bliżej komisarz konkursowy i potwierdzić jako zgodne z prawdą, albowe sprostować. O ile takie ściślejsze zbadanie nie jest na podstawie aktów postępowania konkursowego możliwe, winien to komisarz konkursowy uwidocznnić przez umieszczenie zapisku przy pisemnych zeznaniach strony.

### § 45.

#### Obliczenie wartości masy.

Obliczenie wartości (§ 44., ustęp 1., l. 3) zależy najprzód od stosunków dnia, w którym następuje wymiennienie wartości. Jeśli do dnia uchylenia konkursu zajdą zmiany w podanych wartościach, to należy uwzględnić te zmiany przy wymiarze należytości ryczałtowej; zmniejszenia wartości, o ile ich w inny sposób ustalić się nie da, winna udowodnić strona.

### § 46.

#### Zabezpieczenie.

Uchylenie konkursu zależy od tego, by za należytość ryczałtową dano stosowne zabezpieczenie, które ma ustanowić komisarz konkursowy (§ 26., ustęp 3., rozporządzenia cesarskiego). Zabezpieczenia należy dokonać przez złożenie w sądzie.

## B. Postępowanie ugodowe.

### § 47.

#### Sposób uiszczania należytości.

#### Zabezpieczenie.

(1) Należytość ryczałtową, którą się ma uiścić za zatwierdzoną sądownie ugodę (pozycya taryfy 15, lit. b, rozporządzenia cesarskiego), należy uiścić bez urzędowego wymiaru bezpośrednio u tego urzędu, powołanego do przyjmowania zapłaty należytości (urzędu podatkowego, kasy skarbowej, kasa urzędu taks, urzędu skarbowego itd.), w którego okręgu znajduje się siedziba urzędowa komisarza ugodowego.

(2) Jeśli należytości ryczałtowej nie uiści się już przed zatwierdzeniem sądowem ugody, to winno się przed udzieleniem tego potwierdzenia dać zabezpieczenie dla należytości ryczałtowej. Zabezpieczenie ma nastąpić przez złożenie w wymienionym w pierwszym ustępie urzędzie w gotówce kwoty pieniężnej, w tej samej wysokości, co kwota należytości.



## § 48.

## Treść poświadczenia złożenia.

(1) Zapłata lub zabezpieczenie (§ 47.) winny nastąpić za przedłożeniem poświadczenia złożenia w dwóch egzemplarzach.

(2) W poświadczeniach złożenia należy wyrazić złożoną kwotę w cyfrach i literach, oznaczyć ją jako zapłatę lub zabezpieczenie należności ryczałtowej od postępowania ugodowego, dalej podać imię i nazwisko (firmę) i miejsce zamieszkania dłużnika i siedzibę jego przedsiębiorstwa, siedzibę urzędową komisarza ugodowego oraz imię i nazwisko i adres zarządcy ugodowego i tych osób, które objęły w ugodzie odpowiedzialność za zobowiązania dłużnika, wreszcie uwidocznić podstawę obliczenia należności ryczałtowych. Ma to nastąpić w ten sposób, że kwoty, użyte lub rozporządzalne do zaspokojenia

1. wierzycieli, których roszczeniom przysługuje pierwszeństwo (§ 46., ustęp 2., w związku z § 23. o. u.), jednakowoż z wykluczeniem samej należności ryczałtowej,

2. wierzycieli, których roszczeniom nie przysługuje pierwszeństwo (§ 46., ustęp 3. o. u.)

wykaże się w wymiarze, odpowiadającym przyjętemu wnioskowi ugodowemu (§ 42 o. u.) sumarycznie, jednakże osobno co do rodzajów I. 1. i 2. Poświadczenia złożenia mają być zaopatrzone w datę i podpisane przez składającego.

(3) Na jednym egzemplarzu poświadczenia złożenia winien komisarz ugodowy przy wyciśnięciu pieczęci sądowej umieścić uwagę, czy wymieniona w poświadczeniu złożenia podstawa obliczenia należności ryczałtowej zgadza się z sądowymi aktami postępowania ugodowego, a w braku tej zgodności, w czem polega różnica. O ile ściślejsze zbadanie na podstawie aktów postępowania ugodowego nie jest możliwe, winien to uwidocznić komisarz ugodowy przez zapisek na jednym egzemplarzu poświadczenia złożenia.

## § 49.

## Postępowanie z poświadczeniem złożenia.

(1) Egzemplarz poświadczenia złożenia, zaopatrzony uwagą komisarza ugodowego o zgodności z aktami ugodowymi (§ 48., ustęp 3.), winien wymieniony w § 47., ustęp 1., urząd zatrzymać jako alegat rachunkowy, zaś drugi egzemplarz, zaopatrzony potwierdzeniem urzędowym uiszczenia zapłaty lub zabezpieczenia należności ryczałtowej, zwrócić stronie.

(2) Przed całkowitą zapłatą lub wystarczającym zabezpieczeniem należności ryczałtowej lub przed wykazaniem, że władza skarbową zgadza się na sądowe zatwierdzenie ugody, nie może być ugoda przez sąd zatwierdzona stosownie do § 50., l. 4. o. u.

(3) Począwszy od chwili zatwierdzenia ugody przez sąd uważa się kwotę złożoną na zabezpieczenie za uiszczoną na zapłatę należności ryczałtowej.

## C. Postanowienia wspólne.

## § 50.

## Obowiązek sądu do doniesienia.

(1) Sądy winny zawiadomić o każdym ukończeniu konkursu i o każdym zatwierdzeniu ugody tej władze skarbową pierwszej instancji (§ 13., ustęp 2.), w której okręgu ma swą siedzibę urzędową komisarz konkursowy lub ugodowy. W zawiadomieniu, jeśli dotyczy ono zakończenia konkursu, należy uwidocznić także sposób tego zakończenia.

(2) Wymienionych w poprzednim ustępie zawiadomień można dokonać przez przesłanie jednego egzemplarza uchwały sądowej, którą uznano konkurs za ukończony, lub też ugodę zatwierdzono.

(3) Postanowienia obydwu poprzednich ustępów należy zastosować analogicznie, jeśli po zakończeniu konkursu ujawnił się należący do masy konkursowej majątek (§ 138., ustępy 1. i 2., o. k.).

## § 51.

## Środki pomocnicze dla wymiaru i kontroli.

Dla kontrolowania przestrzegania przepisów, zawartych w §§ 24. do 27. i pozycji taryfy 15, rozporządzenia cesarskiego oraz przepisów, zawartych w poprzednich postanowieniach i celem wymiaru należności ryczałtowej, mogą organa skarbowe od tych osób, które mają obowiązek płacenia należności ryczałtowej alboważ ponoszą odpowiedzialność za tę należność, zażądać przedłożenia wszystkich środków pomocniczych, potrzebnych dla tych czynności urzędowych; w szczególności można od zarządcy masy i krydatarysza żądać uwierzytelnionych odpisów zatwierdzonych projektów rozdziału (§§ 129., 130. i 136. o. k.), albo spisanego o ugodzie przymusowej dokumentu, od dłużnika w postępowaniu ugodowym i zarządcy przymusowego uwierzytelnionych odpisów dokumentu, spisanego o ugodzie. Dla podobnych celów można zażądać aktów sądowych, dotyczących postępowania konkursowego lub ugodowego.

## § 52.

Inne czynności prawne, połączone z ugodą przymusową lub ugodą.

(1) Jeśli przez ugodę przymusową lub przez zatwierdzoną sądownie ugodę przenosi się własność rzeczy nieruchomości (uwaga 2 do pozycyi taryfy 15 rozporządzenia cesarskiego) lub zawiera z tego powodu inną czynność prawną, podlegającą bezpośrednio należytości na podstawie urzędowego wymiaru, to bez ujmy dla wydanych co do należytości ryczałtowej w §§ 38. do 42. i 47. do 51. zarządzeń, należy donieść o tych czynnościach prawnych w celu wymiaru należytości, stosownie do ogólnych przepisów o należytościach, przestrzegając przytem §§ 43. i 44. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, a to pod rygorem ujemnych skutków przewidzianych w §§ 79., l. 8. i 80. tej ustawy.

(2) Złożone w ugodzie przymusowej lub w ugodzie oświadczenia trzecich osób, któremi obejmują one porękę za zobowiązanie krydatariusza (dłużnika), alboważ przystępują do stosunku dłużnego jako dłużnicy solidarni, nie podlegają żadnej należytości.

#### IV. Osobne postanowienia dla postępowania niespornego.

##### Podania o wpis do ksiąg publicznych.

## § 53.

W celu oznaczenia należytości od podań, któremi prosi się o wpis lub wykreślenie prawa użytkowania lub używania w księgach publicznych (pozycya taryfy 16, lit. c, i § 28., ustęp 2. rozporządzenia cesarskiego), prawo, które ma być wpisane lub wykreślone, jeśli ono jest przyznane na pewien oznaczony czas trwania nieprzekraczający dziesięciu lat, obliczyć według wartości korzyści w czasie całego czasu trwania prawa; we wszystkich innych przypadkach należy wartość prawa użytkowania lub używania uważać za równą polowie wartości rzeczy obciążonej.

##### Rozstrzygnięcia sądowe.

## § 54.

(1) Znaczkii stempłowe od wymienionych w pozycyi taryfy 30., lit. a do c i e do g rozporządzenia cesarskiego rozstrzygnięć sądowych pierwszej instancji winna strona, żądająca rozstrzygnięcia, umieścić na pierwszej stronie podania, którem się wdraża postępowanie.

(2) W przypadkach, przewidzianych w pozycyi taryfy 30, lit. d. rozporządzenia cesarskiego, winna umieścić znaczki stempłowe strona, obowiązana do zapłaty (§ 40. rozporządzenia cesarskiego), bezpośrednio po ogłoszeniu rozstrzygnięcia, jeśli jednak ogłoszenie nie następuje, w ciągu ośmiu dni po doręczeniu rozstrzygnięcia. Znaczkii stempłowe należy umieścić na pierwszej stronie protokołu ostatniej audyencyi.

(3) Znaczków stempłowych dla oznaczonych w pozycyi taryfy 30, lit. h, rozporządzenia cesarskiego rozstrzygnięć sądowych wyższej instancji winna dostarczyć przy wniesieniu środka prawnego strona, która ten środek prawny wniosła i umieścić je na pierwszym arkuszu pozostającego w aktach sądowych wygotowania podania zawierającego środek prawny (spisanego o środku prawnym protokołu) obok stempla na podaniu (stempla od protokołu). Jeśli więcej stron wniesie środek prawny przeciw temu samemu rozstrzygnięciu, to należy zastosować analogicznie postanowienia § 31., ustęp 1. Do rozstrzygnięć wyższej instancji o środkach prawnych przeciw rozstrzygnięciom, wymienionym w pozycyi taryfy 30, lit. d, rozporządzenia cesarskiego, ma odpowiednie zastosowanie postanowienie § 31., ustęp 2.

##### Wpisy do ksiąg.

## § 55.

Znaczkii stempłowe za wpisy do ksiąg publicznych (§ 1., ustęp 5.) należy umieścić na podaniu, którem żąda się wpisu i unieważnić je w sposób, oznaczony w § 12.

##### Oszacowania sądowe.

## § 56.

Za dobrowolne sądowe oszacowanie (pozycya taryfy 22. rozporządzenia cesarskiego) nie należy uważać tych oszacowań, które zostały zarządzone w postępowaniu niespornem w tym celu, by sądowi dostarczyć potrzebnych do przeprowadzenia dochodzenia podstaw wartości.

##### Należytość ryczałtowa za postępowanie spadkowe.

## § 57.

Podstawa obliczenia należytości.

(1) Wysokość należytości ryczałtowej, którą się ma uiszczyć według pozycyi taryfy 25 rozporządzenia cesarskiego zależy od czystej wartości objętego postępowaniem majątku spadkowego. Tych przedmiotów majątkowych, których nabycie według § 1., ustęp 1., l. 2 i 3, nadto ustępów 2 i 3 rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915,



Dz. u. p. Nr. 278. o należyciach od nieodpłatnych przeniesień majątku podlega należyci spadkowej, oraz oznaczonych w § 1., ustęp 1., l. 4. tegoż rozporządzenia cesarskiego przypadnięc lenna i powiernictw familijnych, nie następujących wskutek śmierci dotychczasowego posiadacza, nie należy przy zastosowaniu przepisów o należyci ryczałtowej uważać za części składowe spadku lub za spadki; to samo odnosi się do wymienionych w §§ 14. i 15. ustawy z dnia 18. czerwca 1901. Dz. u. p. Nr. 74. i innych przedmiotów, podlegających należyci spadkowej, których nie należy jednak obejmować przewodem spadkowym.

(2) Przy zależnych od warunku lub terminu przypadnięciach należy wciągnąć wartość przypadłego majątku bez względu na warunek lub termin, do wartości spadku, służącej za podstawę obliczenia należyci ryczałtowej.

#### § 58.

Oznaczenie wartości, dostarczenie środków pomocniczych dla wymiaru. Wymiar należyci.

(1) O ile z § 57. co innego nie wynika, należy co do stwierdzenia i oznaczenia wartości majątku spadkowego w celu obliczenia należyci ryczałtowej, w szczególności także co do potrącenia długów i ciężarów, zastosować odpowiednio postanowienia rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 278, i inne ustawowe przepisy o należyciach spadkowych oraz rozporządzenia, wydane dla wykonania tych przepisów ustawowych.

(2) Za srodek pomocniczy dla obliczenia należyci ryczałtowej od przewodu spadkowego (§ 31., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego) należy uważać w pierwszym rzędzie wykaz spadku, bez ujmy dla prawa władzy skarbowej przedsięwzięcia obliczenia należyci na podstawie innych środków pomocniczych. Jeśli strona życzy sobie wydzielenia wartości majątkowych stosownie do § 57., ustęp 1., to należy to żądanie uwidocznic z reguły w wykazie spadkowym, w rubryce dla uwag, można je jednakże przedstawić w osobnem podaniu lub w toku instancyi. Dziedzice są solidarnie obowiązani do przedłożenia władzom sądowym i skarbowym wszystkich innych środków pomocniczych, zażądanych przez te władze w celu obliczenia należyci ryczałtowej.

(3) Należyci ryczałtowa winni uścić bezpośrednio spadkobiercy na podstawie urzędowego wymiaru. Do wymierzenia jest powołana ta władza skarbowa, która wymierza należyci spadkowe od odnośnego spadku. Jeśli spadek ma być wydany za granicę, to należyci ryczałtowa ma być wymierzona i uiszczona jeszcze przed wydaniem.

(4) Obowiązujące dla należyci spadkowych uwolnienia i zniżenia należyci nie mają zastosowanie do należyci ryczałtowej.

### Należyci ryczałtowa od nadopiekuńczej i kuratelarnej pieczy sądów.

#### § 59.

Wymiar należyci. Obowiązek dostarczenia wykazu.

(1) Należyci ryczałtowa od nadopiekuńczej i kuratelarnej pieczy sądów (pozycya taryfy 26 rozporządzenia cesarskiego) winna władza skarbowa wymierzać z dołu za każdy rok kalendarzowy, w ciągu którego piecza sądowa istniała, albo, jeśli początek lub koniec czynności opiekuńczej nie przypadają na początek lub koniec roku kalendarzowego, za odpowiednią część roku kalendarzowego, a uścić ją winna bezpośrednio osoba poruczona pieczy. Do wymiaru powołana jest ta władza skarbowa pierwszej instancyi (dyrekeya okręgu skarbowego, urząd wymiaru należyci), w której okręgu sąd opiekuńczy ma swą siedzibę.

(2) Za podstawę wymiaru należy z reguły przyjąć wykaz dochodów z majątku osoby, poruczonej pieczy. Do dostarczenia wykazu, który należy wnieść do sądu opiekuńczego, jest obowiązany:

1. Opiekun lub kurator, a to także wtedy, gdy jest on stosownie do § 238. k. p. u. c. uwolniony od składania rachunków, albowież, gdy kuratelę majątkową stosownie do §§ 149. i 150. k. p. u. c. sprawuje ojciec, ten ostatni;

2. sama osoba poruczona pieczy, gdy ona po śmierci lub po usunięciu (§ 253. k. p. u. c.) ustawowego zastępcy uzyska własnowolność i nie zostanie ustanowiony nowy zastępca ustawowy, za czas aż do osiągnięcia własnowolności.

#### § 60.

Spis spraw opiekuńczych. Uwolnienie od dostarczenia wykazu.

(1) Sądy mają najpóźniej dnia 31. lipca 1916 przesłać władzy skarbowej (§ 59., ustęp 1.) spis zawisłych u nich spraw opiekuńczych, od których ma być uiszczona należyci ryczałtowa, a to według stanu z dnia 1. stycznia 1916; do tego wykazu należy wpisać imię i nazwisko i miejsce zamieszkania osób, poruczonych pieczy oraz imię i nazwisko i miejsce zamieszkania ich ustawowych zastępców. W dalszym ciągu zawiadamiać będą sądy do dnia 31. stycznia każdego następnego roku władzę skarbową o zmianach, zaszyłych w ciągu ostatniego roku kalendarzowego w datach, zawartych w spisie, oraz w podobny sposób, jak w pierwszym spisie, o nowoprzybyłych sprawach opiekuńczych, od których ma być uiszczona należyci ryczałtowa,

a to według stanu z ostatniego ubiegłego dnia 1. stycznia.

(2) O wpisaniu sprawy opiekuńczej do spisu, wymienionego w ustępie 1., należy zawiadomić ustawowego zastępcę osoby, poruczonej pieczy. Ustawowych zastępców, którzy nie otrzymali tego zawiadomienia, uważa się tak długo za zwolnionych od przedkładania wykazu (§ 32., ustęp 3., rozporządzenia cesarskiego), dopóki sąd nie zawiadomi ich o dodatkowym wciągnięciu do spisu sprawy opiekuńczej.

### § 61.

#### Chwila dostarczenia wykazu.

(1) Wymienionych w § 59., wykazów należy dostarczyć:

1. Jeśli obejmują rok kalendarzowy albo część roku kalendarzowego, przy końcu których piecza nadopiecznika jeszcze trwała, najpóźniej do dnia 1. maja następnego roku kalendarzowego;

2. w razie ustania pieczy nadopiecznika najpóźniej w pierwszym dniu piątego miesiąca, następującego po ustaniu opieki lub kurateli.

(2) W roku 1916. należy tedy dostarczyć wykazu tylko dla tych opiek i kuratel, co do których piecza nadopiecznika ustanie przed dniem 1. sierpnia 1916.

### § 62.

#### Forma i treść wykazu.

(1) Wykazy należy przedkładać według dołączonego formularza II, i to z reguły dla każdego pieczy poruczonego osobno; jeśli jednak miarodajne dla uiszczenia należności ryczałtowej dochody kilku pieczy poruczonych osób pochodzą wyłącznie z jednego, należącego do nich wspólnie majątku, można wykazy ich dochodów połączyć razem.

(2) Jako dochody należy wykazać:

1. Wszystkie dochody z ruchomego lub nieruchomego majątku osoby pieczy poruczonej łącznie z wartością najemną mieszkania we własnym domu i innego własnego wolnego mieszkania;

2. dochody z prowadzonego na rachunek osoby pieczy poruczonej przedsiębiorstwa zarobkowego łącznie z produktami tego przedsiębiorstwa, użytymi dla gospodarstwa domowego osoby, pieczy poruczonej.

(3) Natomiast nie wlicza się do podstawy wymiaru należności ryczałtowej dochodów, nie pochodzących z majątku (poborów służbowych, wynagrodzeń za pracę itd.), również nie wlicza się dodatków na utrzymanie, wychowanie itp., nadto dochodów z majątku powierniczego, podlega-

jącego należności ryczałtowej według pozycji taryfy 28 rozporządzenia cesarskiego.

(4) O ile z poprzednich zarządzeń coś odmiennego nie wynika, mają przy obliczeniu mających się wykazać dochodów oraz mających się odliczyć wydatków odpowiednie zastosowanie postanowienia §§ 159. do 166. i 169. do 171. ustawy o podatkach osobistych.

(5) Nie można potrącać wydatków, o ile stoją one w związku wyłącznie z dochodami, których nie wlicza się do podstawy wymiaru należności ryczałtowej. Inne wydatki, o ile one nie obciążają wyłącznie dochodów, wciągniętych do podstawy wymiaru należności, należy potrącić w tej kwocie częściowej, jaka wypadnie według stosunku między wszystkimi dochodami osoby pieczy poruczonej a tymi dochodami, które zostały wciągnięte do podstawy wymiaru należności ryczałtowej. Podatek dochodowy jest wykluczony od potrącenia.

### § 63.

#### Ułatwienie przedłożenia wykazów. Dostarczanie środków pomocniczych.

(1) Jeśli już przedłożono wykaz za jeden rok kalendarzowy, to można za następne lata kalendarzowe przedkładać zamiast wykazu samo doniesienie o przyroście lub ubytku, następującym co do każdej poszczególnej pozycji ostatniego wykazu: jeśli nie zaszła żadna zmiana, to wystarczy doniesienie o tej okoliczności. Na żądanie władzy skarbowej należy jednak i w tych przypadkach dostarczyć całkowitego wykazu.

(2) Obowiązany do przedłożenia wykazu wien dostarczyć władzom sądowym i skarbowym na żądanie potrzebnych dla wymiaru należności ryczałtowej środków pomocniczych i wyjaśnień. Ewentualne różnice między wykazem a zeznaniem dla wymiaru podatku dochodowego, dokonaniem przez osobę, pieczy poruczoną lub w jej imieniu za rok podatkowy, następujący po okresie, objętym wykazem, należy wyjaśnić w rubryce wykazu „Objaśnienia i uwagi“, o ile różnice te nie są uzasadnione w przepisach rozporządzenia cesarskiego o należności ryczałtowej lub w postanowieniach §§ 59. do 62.

### § 64.

#### Zbadanie przez sąd.

Sąd nadopieczniczy, o ile nie wydaje mu się, że wykaz widocznie nie stoi w sprzeczności z ostatnim rachunkiem z opieki, przeszle dalej władzy skarbowej (§ 59., ustęp 1.) ten wykaz (doniesienie według § 63., ustęp 1.) z uwagą, potwierdzającą tę okoliczność, w razie przeciwnym postara się o sprostowanie wykazu.



## § 65.

Wymiar w razie niedostarczenia wykazu.

Jeśli wykazu (doniesienia według § 63., ustęp 1.) nie przedłoży się całkiem, albo przedłoży się go nienależycie, albo nie we właściwym czasie, to władza skarbowa może dokonać wymiaru należyłości ryczałtowej za odnośny przeciąg czasu na podstawie ostatniego wykazu (doniesienia według § 63., ustęp 1.), przedłożonego w sposób prawidłowy przez obowiązane, albo na podstawie innych środków pomocniczych.

**Należytość ryczałtowa za nadzór nad złożo-  
nemi w depozycie sądowym masami użytkow-  
wemi i substytucyjnymi.**

## § 66.

Wymiar.

(1) Należytość ryczałtową za nadzór sądowy nad złożo-nemi w sądzie masami użytkowemi i substytucyjnymi (pozycya taryfy 27. rozporządzenia cesarskiego) wymierzy władza skarbowa z dołu za każdy rok kalendarzowy, w ciągu którego trwał nadzór, lub, jeśli początek lub koniec nadzoru nie przypadają na początek lub koniec roku kalendarzowego, za odnośną część roku kalendarzowego i należytość tę ma uiścić bezpośrednio użytkowca lub dziedzic powierniczy. Wymiaru dokona ta władza skarbowa pierwszej instancji (dyrekcya okręgu skarbowego, urząd wymiaru należytości), w której okręgu sąd ma swoją siedzibę. Masy użytkowe i substytucyjne nie podlegają tej należytości ryczałtowej o tyle, o ile dochody z nich przypadają osobie, pieczy poruczonej.

(2) Za podstawę wymiaru należy przyjąć z reguły wykaz dochodów z masy użytkowej (substytucyjnej). Do przedłożenia wykazu, który należy podać do sądu, obowiązany jest użytkowca albo dziedzic powierniczy, o ile pieczy nie jest poruczony.

## § 67.

Forma i treść wykazu; inne środki pomocnicze dla wymiaru. Spisy sądowe.

(1) Wykazy należy przedkładać osobno dla każdej masy użytkowej i substytucyjnej, według załączonego formularza III (masa użytkowa) lub IV (masa substytucyjna).

(2) Do przedkładania wykazów i obliczenia czystych dochodów z masy mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 60., ustęp 2., § 61., § 62., ustępy 2. i 4., § 63. i § 65.

(3) Sąd przesze dalej wykaz władzy skarbowej (§ 66., ustęp 1.). Jeśli sąd posiada przegląd obciążonego użytkowaniem majątku, lub majątku substytucyjnego, to, jeśli wydaje mu się, że wykaz nie stoi widocznie w sprzeczności z przeglądem, winien zaopatrzyć wykaz uwagą, potwierdzającą tę okoliczność, w innym zaś razie spowodować jego sprostowanie.

(4) Sądy założą na podstawie spisu mas substytucyjnych i użytkowych (§ 406., l. 11, instrukcyi sądowej) najpóźniej do dnia 31. lipca 1916 według stanu z dnia 1. stycznia 1916 spis powierzonych ich nadzorowi mas użytkowych i substytucyjnych, co do których należytość ryczałtowa wchodzi w rachubę, i przesze go władzy skarbowej (§ 66., ustęp 1.); do tego spisu należy wciągnąć oznaczenie sądowe masy oraz imię, nazwisko i miejsce zamieszkania użytkowcy (dziedzica powierniczego). Aż do dnia 31. stycznia każdego następnego roku zawiadomią następnie sądy władzę skarbową o zmianach zaszych w czasie ostatniego roku kalendarzowego oraz w sposób podobny, jak w pierwszym wykazie, o nowo odkrytych i nowo przybyłych masach użytkowych i substytucyjnych, co do których należytość ryczałtowa wchodzi w rachubę, a to według stanu z ostatniego ubiegłego dnia 1. stycznia.

**Należytość ryczałtowa za nadzór nad  
powiernictwami.**

## § 68.

Okres wymiaru. Składanie zeznań.  
Badanie zeznania przez sąd.

(1) Należytość ryczałtową za nadzór sądowy nad powiernictwami (pozycya taryfy 23. rozporządzenia cesarskiego) należy wymierzyć najprzód za czas od dnia 1. stycznia 1916 do dnia 31. grudnia 1930, a następnie za każdy dalszy okres lat dwudziestu z góry i płaci się ją bezpośrednio. Ten piętnastoletni, względnie dwudziestoletni okres czasu, za który ma być dokonany każdorazowy wymiar, oznacza się w podanych poniżej postanowieniach, jako „okres wymiarowy“.

(2) Wymiar należytości ryczałtowej należy do władzy skarbowej pierwszej instancji (dyrekcji okręgu skarbowego, urzędu wymiaru należytości), w której okręgu ma siedzibę sąd czuwający nad powiernictwem.

(3) W celu wymiaru należytości ryczałtowej winien posiadacz powiernictwa podać do sądu do dnia 1. maja pierwszego roku każdego okresu wymiarowego zeznanie o wartości objętego związkiem powierniczym nieruchomego i ruchomego majątku

i ociążających na nim długach i ciężarach według stanu z dnia 1. stycznia pierwszego roku okresu wymiarowego, dołączając środki pomocnicze, potrzebne dla zbadania podań składającego zeznanie (§§ 69. do 76.). To zobowiązanie ciąży do niepodzielnej ręki na posiadaczu powiernictwa i na kuratorze powiernictwa.

(4) Sąd przesłał dalej zeznanie władzy skarbowej (ustęp 2.), o ile nie wydaje mu się, że zeznanie to stoi widocznie w sprzeczności z protokołem powiernictwa (§ 255. patentu cesarskiego z dnia 9. sierpnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208), wraz z uwagą, potwierdzającą tę okoliczność, w przeciwnym zaś razie spowoduje sprostowanie zeznania.

(5) Jeśli się uwiarygodni, że wniesienie we właściwym czasie zeznania nie jest możliwe, to władza skarbowa może przedłużyć termin wnieścia zeznania i wymierzyć należycie ryczałtową za pierwszy okres wymiarowy najprzód na podstawie tymczasowego oszacowania, co do którego ułożyć się należy z obowiązującym do płacenia należycie. Zapłacone na podstawie tego tymczasowego wymiaru kwoty należycie ryczałtowej należy uważać za spłaty na rachunek; po ostatecznym wymiarze winno się przypisać nadwyżkę, o którą wymiar przewyższał spłaty na rachunek, wraz z odsetkami zwłoki lub nadpłaconą kwotę wliczyć do rat należycie ryczałtowej, które mają być płatne w najbliższym czasie.

(6) O oznaczone w poprzednim ustępie przedłużenie terminu należy wnieść podanie do władzy skarbowej najpóźniej do dnia 1. marca 1916. Rozstrzygnięcie należy do Ministerstwa skarbu.

#### § 69.

##### Podstawa wymiaru. Forma zeznania.

(1) Za podstawę wymiaru należycie ryczałtowej ma służyć czysta wartość nieruchomości i ruchomego majątku powierniczego, o ile ten ostatni nie jest wolny od należycie stosownie do uwagi 2. do pozycji taryfy 28. rozporządzenia cesarskiego, a to według stanu z dnia 1. stycznia pierwszego roku każdego okresu wymiarowego.

(2) Zeznanie wartości ma być dokonane osobno:

1. Co do posiadanych gruntów i budynków wraz z przynależnościami (formularz V);

2. co do praw użytkowania, tworzących część składową majątku powierniczego, jak praw górniczych, rybołówstwa, wyszynku itd. (formularz VI) i

3. za podlegający należycie majątek ruchomy z wyłączeniem wymienionych pod 1. 2. praw użytkowania (formularz VII).

(3) Prócz tego należy dostarczyć sumarycznego zestawienia oznaczonych w ustępie 2. wartości, i wykazać w niem także te długi i ciężary (§ 76.), które się ma potrącić, oraz wypadającą stąd czystą wartość podlegającą należycie (formularz VIII).

(4) Postanowienia sądowe o obliczaniu wartości na podstawie umowy lub osobnego, sądowego oszacowania mają zastosowanie także przy ustalaniu podstawy wymiaru dla należycie ryczałtowej.

#### § 70.

Zagospodarowane jednolicie nieruchomości. Nieruchomości w kilku okręgach podatkowych.

(1) Jeśli kilka należycie do jednego powiernictwa nieruchomości tworzy ze względu na rodzaj ich zagospodarowania i użytkowania gospodarzą jednostkę (jak n. p. jednolicie zagospodarowane posiadłości wiejskie), należy to uwidocznić w zeznaniu. Należące do siebie grunta lub budynki należy wymienić bezpośrednio jedno po drugim.

(2) Jeśli do powiernictwa należą rzeczy nieruchomości, położone w różnych okręgach podatkowych, to należy co do każdego okręgu podatkowego złożyć co do położonych tam nieruchomości osobne zeznanie. Te osobne zeznania, z których każde ma być dla siebie zamknięte, należy na arkuszu tytułowym zaopatrzyć numerem porządkowym. Poszczególne zamknięcia należy zestawić w osobnej tabeli według formularza V w tej samej kolce; następnie wpisuje się wynik łączny. Te tabele, które należy zaopatrzyć napisem „zestawienie“, mają być podobnie jak pojedyncze zeznania zaopatrzone datami i podpisane.

(3) Grunty o uprawie takiego samego rodzaju, należące do tej samej gospodarczej jednostki (ustęp 1.) i położone w tym samym okręgu podatkowym (ustęp 2.), należy wprawdzie wymienić według numerów ich parcel, wystarczy jednakże podać ich wymiar powierzchni sumarycznie.

#### § 71.

Przynależność posiadanych gruntów i budynków.

W zeznaniach co do posiadanych gruntów i budynkach należy podać także te przedmioty, które są same przez się ruchome, lecz jako przynależność rzeczy nieruchomości mają być w znaczeniu prawnym uważane za nieruchomości (§§ 293. do 297. k. p. u. c.) i wymienić je na stronie 4. zeznania według formularza V.

Formularz V.

Formularz VI

Formularz VII.



## § 72.

Obliczenie wartości posiadanych gruntów i budynków.

(1) Nieruchomości należy podać w zeznaniu według pospolitej wartości (§§ 305. i 306. k. p. u. c.) stosownie do przepisu § 50., ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50.

(2) Nieruchomości, tworzące razem jednostkę gospodarczą (§ 70., ustęp 1.), można podać w zeznaniu według wartości ryczałtowej i to także wówczas, jeśli leżą w różnych okręgach podatkowych.

## § 73.

Prawa użytkowania.

Do zeznania według formularza VI. należy naprzód wpisać te prawa użytkowania, które zalicza się do rzeczy nieruchomości (§ 298. k. p. u. c.), następnie te, które należy uważać za rzeczy ruchome. Dla każdego z tych dwu rodzajów należy sporządzić osobne zamknięcie. O ile zeznana tu wartość praw użytkowania została już wpisana przy obliczeniu wartości nieruchomości, należy to uwidocznnić w rubryce na uwagi z powołaniem liczby pozycji formularza V.

## § 74.

Majątek ruchomy w ogóle.

(1) Zeznanie majątku ruchomego z wyłączeniem praw użytkowania (formularz VII.) ma być dokonane odrębnie w rodzaju inwentarza spadkowego i w ten sposób, aby można było osądzić, czy podano wartość w sposób właściwy.

(2) Majątek kapitałowy należy podać osobno według wierzytelności prywatnych i według rodzajów papierów wartościowych.

(3) Stan kasy w gotówce w dniu 1. stycznia pierwszego roku okresu wymiarowego należy, o ile pochodzi on ze sprzedaży przedmiotów, objętych węzłem powierniczym, wpisać do zeznania.

## § 75.

Wolny od należności majątek ruchomy.

(1) O uznanie uwolnienia od należności ryczałtowej, przewidzianego w uwadze 2. do pozycji taryfy 28 rozporządzenia cesarskiego dla tych należących do majątku powierniczego rzeczy ruchomych, które ze względu na swą istotę nie nadają się do przysparzania dochodu (dzieł sztuki, utworów przemysłu artystycznego, bibliotek, manuskryptów.

kosztownych instrumentów muzycznych, zbiorów broni, kosztowności itd.), należy prosić władzę skarbową pierwszej instancji (§ 68., ustęp 2.). powołaną do wymiaru należności ryczałtowej, podaniem wolnym od stempla dołączając dokumenta, jakie są potrzebne dla udowodnienia istnienia warunków uwolnienia. Prośbę można wnieść, jak długo jeszcze nie wymierzono prawomocnie należności ryczałtowej za odnośny okres wymiarowy; można ją połączyć także ze środkiem prawnym przeciw wymiarowi.

(2) Obowiązany do uiszczenia należności ma udowodnić, że zachodzą wymogi dla uwolnienia od niej, chyba że okoliczność ta jest i bez tego znana. O prośbie rozstrzyga Ministerstwo skarbu. Uznanie uwolnienia obowiązuje każdorazowo tylko dla odnośnego okresu wymiarowego.

(3) Przedmioty, dla których korzysta się z uwolnienia, należy wymienić sumarycznie według rodzajów w zeznaniu według formularza VII. na czwartej stronie; podanie wartości co do tych przedmiotów jest tylko wówczas potrzebne, jeśli dla obliczenia należności ryczałtowej żąda się potrącenia takich długów i ciężarów, które nie ciąży wyłącznie na nieruchomości majątku powierniczym. Wartość zbiorów obrazów, bibliotek i innych zbiorów można zeznać także w kwocie ryczałtowej. Jeśli władza skarbową odmówi uwolnienia, to należy podać wartość tych przedmiotów w ciągu trzydziestu dni po prawomocności wydanego o tem orzeczenia, używając przytem formularza VII. (strona 1) i przestrzegając postanowień § 74.

## § 76.

Obliczenie czystej wartości.

(1) Długi i ciężary, które się ma potrącić w celu obliczenia czystej wartości majątku powierniczego podlegającego obowiązkowi należności, należy zeznać osobno, używając przytem formularza VIII. O ile nie ciąży one wyłącznie na pewnej oznaczonej masie majątkowej, należy je rozdzielić stosunkowo według przepisów § 37. rozporządzenia cesarskiego

1. na nieruchomości podlegające węzłowi powierniczemu.

2. na podlegające węzłowi powierniczemu rzeczy ruchome, a mianowicie:

a) na podlegające obowiązkowi należności,

b) na wolne od należności stosownie do uwagi 2. do pozycji taryfy 28. rozporządzenia cesarskiego,

wreszcie, o ile chodzi o długi i ciężary, ciężące zarówno na majątku powierniczym, jak i na allodialnym,

3. na majątek. wolny od wężła powierniczego.

(2) Długi i ciężary, można potrącać tylko wówczas, jeśli one uszczuplają majątek zakładowy powiernictwa i istniały w dniu 1. stycznia pierwszego roku odnośnego okresu wymiarowego. Długi zaciągnięte bez zezwolenia sądu (§ 635. k. p. u. c.; §§ 233. i n. patentu cesarskiego z dnia 9. sierpnia 1854, Dz. u. p. Nr. 208), oraz osobiste długi posiadacza powiernictwa, za które majątek powierniczy nie odpowiada, są wykluczone od potrącenia. To samo odnosi się do tej części długów i ciężarów, która ciąży na wolnym od należności, ruchomym majątku powierniczym i na majątku allodialnym (ustęp 1., l. 2, lit. b, i l. 3). Obowiązany do należności ma udowodnić, że zachodzą warunki dla potrącenia.

(3) Do wykazania długów i ciężarów mają odpowiednie zastosowanie przepisy o wykazaniu długów spadkowych w celu wymiaru należności spadkowych.

#### § 77.

Zmiany w stanie ruchomego i nieruchomego majątku w ciągu okresu wymiarowego.

(1) Jeśli w ciągu okresu wymiarowego przemienia się ruchomy majątek powierniczy w nieruchomy lub ruchomy majątek powierniczy, uwolniony według uwagi 2 do pozycji taryfy 28 rozporządzenia cesarskiego od należności ryczałtowej na taki, który podlega należności ryczałtowej, to władza skarbową (§ 68., ustęp 2.) sprostuje należność ryczałtową za pozostałą jeszcze część okresu wymiarowego na taką kwotę, jaka odpowiada spowodowanej przez przeistoczenie zmianie czystej wartości nieruchomego i podlegającego obowiązkowi należności ruchomego majątku powierniczego. W tym celu posiadacz i kurator powiernictwa są obowiązani solidarnie donieść władzy skarbowej (§ 68., ustęp 2.) o powodującej przeistoczenie czynności prawnej, w ciągu 30 dni po otrzymaniu wiadomości o zatwierdzeniu jej zawarcia i przedłożyć jednocześnie wszystkie potrzebne dla sprostowania wymiaru środki pomocnicze. Zaniechanie doniesienia we właściwym czasie pociąga za sobą skutki prawne z § 46., ustęp 3., rozporządzenia cesarskiego i może być karane także przez nałożenie kar porządkowych (§ 88.); kurator powiernictwa odpowiada w tym przypadku za nadwyżkę należności ryczałtowej, którą ma się wymierzyć z powodu przeistoczenia majątku (§ 9., l. 6. rozporządzenia cesarskiego).

(2) Jeśli w ciągu okresu wymiarowego przeistacza się nieruchomy majątek powierniczy na ruchomy lub podlegający obowiązkowi należności ryczałtowej ruchomy majątek powierniczy na taki, który jest według uwagi 2 do pozycji taryfy 28, rozporządzenia cesarskiego wolny od należności ryczałtowej, to obowiązany do należności może prosić o odpowiednie sprostowanie należności ryczałtowej dla pozostałej jeszcze części okresu wymiarowego, dołączając potrzebne dla zmiany wymiaru załączniki. Prośbę należy wnieść do władzy skarbowej (§ 68., ustęp 2.).

(3) W przypadkach przytoczonych w obydwu poprzedzających ustępach należy postępować według następujących zasad:

1. Okres czasu, za który ma się dokonać sprostowania wymiaru, rozpoczyna się z pierwszym dniem półrocza następującego po przeistoczeniu majątku (1. stycznia albo 1. lipca), a kończy się z dniem 31. grudnia ostatniego roku okresu wymiarowego; za okres czasu pomiędzy dniem przeistoczenia majątku a początkiem wymienionego półrocza, ma być sprostowanie wymiaru z powyższego powodu zaniechane.

2. Nowego wymiaru łącznej należności ryczałtowej dokonywać nie należy; należy raczej przeprowadzić sprostowanie poprzedniego wymiaru tylko w ten sposób, że się podwyższa lub zniża pierwotną podstawę wymiarową co do nieruchomego i ruchomego majątku o tę kwotę wartości, o którą miarodajne dla należności czyste wartości tych obydwu rodzajów majątku doznały wskutek czynności prawnej, powodującej przeistoczenie majątku, zwiększenia lub zmniejszenia, a to według stosunków pierwszego dnia półrocza, następującego po przeistoczeniu majątku (l. 1.). Jeśli na przykład sprzedaje się należące do majątku powierniczego papiery wartościowe w dniu 1. marca 1922 i jeśli się uzyskana z tej sprzedaży kwota obraca w dniu 15. maja 1922 na zakupno rzeczy nieruchomej dla powiernictwa, to należy dokonać za czas od dnia 1. lipca 1922 do dnia 31. stycznia 1930 sprostowania wymiaru należności ryczałtowej w ten sposób, że co do nieruchomego majątku podwyższa się podstawę wymiaru o czystą wartość zakupionej rzeczy nieruchomej, która to wartość ma być ustalona według stosunków w dniu 1. lipca 1922 stosownie do ogólnych przepisów należnościowych, zaś co do majątku ruchomego zmniejsza się o kwotę, z którą sprzedane papiery wartościowe zostały w swoim czasie wstawione do podstawy wymiaru należności ryczałtowej.

3. O ile wskutek sprostowania podwyższa się należność ryczałtową, należy nadwyżkę przypisać za pozostałą część okresu wymiarowego (l. 1.)



do bezpośredniej zapłaty; jeśli się okaże jednak nadwyżka na rzecz obowiązującego do zapłaty należącego, to należy odpowiednią kwotę odliczyć od najbliższych zapadających rat należności ryczałtowej.

### § 78.

Inne zmiany podczas okresu wymiarowego.

(1) W innych, jak oznaczonych w § 77. przypadkach należy wynikię podczas okresu wymiarowego zmiany wartości objętych węzłem powierniczym przedmiotów majątkowych uwzględnić przed rozpoczęciem się następnego okresu wymiarowego tylko wtedy, jeśli w międzyczasie odbywa się oszacowanie sądowe tych przedmiotów w celu sprostowania należności ryczałtowej lub z jakiegoś innego powodu. To samo odnosi się do wynikłych podczas okresu wymiarowego zmian w długach i ciężarach.

(2) Oszacowanie może spowodować zarówno władza skarbową, jak obowiązany do płacenia należności. Koszta oszacowania ponosi ten, który postawił wniosek na oszacowanie. Wniosek, którym obowiązany do należności z powołaniem się na oszacowanie sądowe przeprowadzone w tym celu lub z jakiegoś innego powodu żąda sprostowania wymiaru należności ryczałtowej, należy postawić u tej władzy skarbowej, która jest powołana do wymiaru należności ryczałtowej (§ 68., ustęp 2.).

(3) W celu sprostowania wymiaru, który w analogicznem zastosowaniu przepisów § 77., ustęp 3., l. 1, ma się ograniczyć na pozostałą jeszcze część okresu wymiarowego, należy w tych przypadkach obliczyć na nowo całą podstawę wymiaru dla należności ryczałtowej według stosunków z dnia, w którym rozpoczyna się półrocze następujące bezpośrednio po oszacowaniu (1. stycznia lub 1. lipca). Zresztą należy postąpić stosownie do przepisów § 77., ustęp 3. l. 3.

### § 79.

Zapłata należności.

(1) Przypadającą na każdy rok kwotę należności ryczałtowej, wymierzonej dla jednego okresu wymiarowego lub dla części tego okresu (§§ 77. i 78.) należy z oznaczonym w ustępie 2. wyjątkiem zapłacić z góry w czterech równych ratach, płatnych w dniu 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, jeśli jednak przypadająca na jeden rok kwota należności ryczałtowej nie przekracza 100 K, za cały rok z góry w dniu 1. stycznia.

(2) Dla rozpoczynającego się w dniu 1. stycznia 1916. pierwszego okresu wymiarowego należy uiścić pierwszą zapłatę w ciągu 30 dni po doręczeniu nakazu zapłaty co do należności ryczałtowej i zapłata ta ma obejmować wszystkie kwoty, które do tego czasu w myśl ustępu 1. zapadły. Co do kwot, które mają zapasę później, postanowienie pierwszego ustępu obowiązuje także dla pierwszego okresu wymiarowego.

(3) Dla drugiego i każdego następnego okresu wymiarowego, jak długo nie dokonano wymiaru, należy płacić dalej należność ryczałtową na podstawie ostatniego wymiaru.

## V. Szczególne postanowienia dla dochodzenia karnego na podstawie oskarżeń prywatnych.

**Protokoły ustnej rozprawy głównej, rozprawy odwoławczej lub rozprawy co do zażalenia nieważności.**

### § 80.

Stwierdzenie okoliczności, miarodajnych dla wysokości należności.

(1) W dochodzeniu karnem na podstawie oskarżeń prywatnych zawiadomi sąd strony obecne przy końcu rozprawy głównej lub rozprawy odwoławczej i przy końcu ustnej rozprawy co do zażalenia nieważności o trwaniu rozprawy, miarodajnem dla należności. Stwierdzenie czasu trwania rozprawy nie podlega zaczepieniu.

(2) W protokołach oznaczonych w ustępie 1. rozpraw należy wymienić:

1. na początku protokołu czas rozpoczęcia się rozprawy;

2. na końcu protokołu czas ukończenia rozprawy i wynikający stąd czas trwania. Przy rozprawach przed trybunałami lub sądami przysięgłych nie należy wliczać czasu, użytego przez trybunał lub przysięgłych na obrady.

(3) Postanowienia ustępów 1. i 2. mają analogiczne zastosowanie wówczas, jeśli toczy się wspólna rozprawa wskutek oskarżenia prywatnego i oskarżenia publicznego. W tych przypadkach ma sąd ustalić czas trwania, któryby zabrała rozprawa tylko co do oskarżenia prywatnego (§ 43. rozporządzenia cesarskiego). Do tego czasu trwania, który należy zapisać na końcu protokołu,

stosuje się wysokość należności od protokołu rozprawy. Przeciw orzeczeniu sądu środek prawny jest niedopuszczalny.

### § 81.

#### Sposób i czas uiszczania należności.

(1) Za rozprawy oznaczonego w § 80. rodzaju należy po ich ukończeniu uiścić należność w kwocie, odpowiadającej czasowi trwania rozprawy; znaczki stemplowe umieści prowadzący pióro na pierwszym arkuszu protokołu.

(2) Do dostarczenia znaczków stemplowych są obowiązane do niepodzielnej ręki strony obecne przy rozprawie i ich pełnomocnicy, następnie oskarżyciel prywatny, który nie jawił się do rozprawy (§ 8., ustęp 1., l. 3, i ustęp 4., nadto § 9., l. 2, rozporządzenia cesarskiego).

### § 82.

Wniesienie oskarżenia prywatnego i zgłoszenie środka prawnego przy rozprawie głównej.

(1) Jeśli podczas rozprawy głównej wnosi się oskarżenie prywatne, to należy według uwagi 3 do pozycji taryfy 32 rozporządzenia cesarskiego oprócz ewentualnej należności od protokołu rozprawy (§§ 80., 81.) uiścić należność według pozycji taryfy 31., lit. a, rozporządzenia cesarskiego, a to w sposób oznaczony w § 81. Do dostarczenia znaczków stemplowych obowiązany jest oskarżyciel prywatny.

(2) Znaczków stemplowych do środka prawnego, zgłoszonego na końcu rozprawy głównej, winien dostarczyć wnoszący środek prawny, a prowadzący pióro umieścić je na pierwszym arkuszu protokołu rozprawy i oznaczyć uwagą jako należność za środek prawny.

## Wyroki sądów karnych.

### § 83.

#### 1. Wyroki pierwszej instancji.

(1) Znaczków stemplowych dla wyroków karnosądowych pierwszej instancji, podlegających obowiązkiowi należności, należy dostarczyć przy ukończeniu rozprawy, poprzedzającej wydanie wyroku, a prowadzący pióro umieścić je na pierwszym arkuszu protokołu rozprawy i oznaczyć uwagą jako należność od wyroku.

(2) Dostarczenie znaczków stemplowych jest obowiązkiem oskarżyciela prywatnego; po prawomocnem zasądzeniu jest także obwiniony obowiązany do zapłacenia należności.

### § 84.

#### 2. Wyroki wyższej instancji.

(1) Oskarżyciel prywatny, który wnosi środek prawny przeciw wyrokowi, winien dostarczyć znaczków stemplowych dla rozstrzygnięcia wyższej instancji przy wniesieniu środka prawnego. Jeśli tylko obwiniony wniesie środek prawny, to sąd pierwszej instancji wezwie po nadejściu rozstrzygnięcia o środkach prawnych, jeśli obwiniony został zasądzony, tego ostatniego, w innym razie oskarżyciela prywatnego stosownie do § 13., by dostarczył znaczków stemplowych dla rozstrzygnięcia wyższej instancji.

(2) Znaczki stemplowe należy umieścić na pierwszej stronie pozostającego w aktach sądowych wygotowania pisma, zawierającego środek prawny (spisanego co do środka prawnego protokołu) obok stempla od podania (stempla od protokołu). Jeśli środek prawny zgłasza się przy końcu rozprawy głównej, to prowadzący pióro umieści znaczki stemplowe na pierwszym arkuszu protokołu rozprawy i oznaczy je uwagą jako należność od rozstrzygnięcia wyższej instancji.

### § 85.

Uchylenie i zmiana wyroków karnosądowych. Zaliczenie należności.

(1) Uchylenie lub zmiana wyroku karnosądowego nie uzasadnia roszczenia o zwrot lub zniesienie należności od wyroku.

(2) Jeśli należność, uiszczoną za poprzedni wyrok karno-sądowy wlicza się stosownie do uwagi 2 do pozycji taryfy 34 rozporządzenia cesarskiego do należności od wyroku późniejszego, to jeśli pierwsza należność wyższa jest od ostatniej, nie trzeba zwracać nadwyżki.

## VI. Postanowienia końcowe.

### Sądy przemysłowe.

### § 86.

Pod względem zastosowania tego rozporządzenia są sądy przemysłowe (ustawa z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218) postawione na równi ze zwyczajnymi sądami cywilnymi.

### Ustalenie szkody przez sędziego rozjemczego w przypadkach ubezpieczenia.

### § 87.

Orzeczenie sądu rozjemczego przewidzianego w § 11., ustęp 2, ordynacji ubezpieczeniowej o wysokości szkody w przypadkach ubezpieczenia



nie należy uważać za rozstrzygnięcie sędziego rozjemczego w myśl pozycyi taryfy 7. rozporządzenia cesarskiego.

### Kary porządkowe.

#### § 88.

„Za przekroczenia przepisów rozporządzenia cesarskiego oraz postanowień tego rozporządzenia i innych wydanych dla wykonania tych przepisów zarządzeń i nakazów władz, może władza skarbowa z wyjątkiem, oznaczonym w § 46., ustęp 6., i § 47. rozporządzenia cesarskiego, nakładać kary porządkowe do kwoty 2000 koron; w każdym przypadku powtórzenia oraz po każdym bezowocnem upomnieniu można nałożyć dalszą karę porządkową do tej samej najwyższej kwoty.

### Stosunek tego rozporządzenia do dotychczasowych postanowień.

#### § 89.

Postanowienia, które tracą moc obowiązującą.

(1) Dotychczasowe rozporządzenia i reskrypty o należnościach stemplowych i bezpośrednich tracą moc obowiązującą o tyle, o ile stoją w sprzeczności z rozporządzeniem cesarskiem lub z tem rozporządzeniem.

(2) W szczególności uchyla się:

1. punkt 4. reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 2. grudnia 1850, Dz. u. p. Nr. 470;

2. punkt 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 25. marca 1860, Dz. u. p. Nr. 82, o ile postanowienie to dotyczy władz sądowych;

3. rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. listopada 1892, Dz. u. p. Nr. 208;

4. rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. marca 1894, Dz. u. p. Nr. 58;

5. rozporządzenie ministeryalne z dnia 23. września 1895, Dz. u. p. Nr. 148;

6. rozporządzenie ministeryalne z dnia 28. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 306, dla wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 26. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 305, w sprawie zmiany kilku przepisów o należnościach sądowych;

7. § 9. rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 225;

8. rozporządzenie ministeryalne z dnia 12. stycznia 1915, Dz. u. p. Nr. 10, dla wykonania artykułu XIV. rozporządzenia cesarskiego

z dnia 10. grudnia 1914, Dz. u. p. Nr. 337, o wprowadzeniu ordynacyi konkursowej, ordynacyi ugodowej i ordynacyi zaczepnej.

#### § 90.

Postanowienia pozostające w mocy.

(1) Pozostają w szczególności nietknięte:

1. rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. maja 1850, Dz. u. p. Nr. 214;

2. punkty 1., 2. i 3. reskryptu Ministerstw skarbu i sprawiedliwości z dnia 25. lipca 1853, Dz. u. p. Nr. 148, o ile nie odnoszą się do należności spadkowych;

3. § 14. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. maja 1860, Dz. u. p. Nr. 123;

4. rozporządzenie ministeryalne z dnia 16. lipca 1860, Dz. u. p. Nr. 177;

5. rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. sierpnia 1866, Dz. u. p. Nr. 98;

6. rozporządzenie ministeryalne z dnia 18. maja 1874, Dz. u. p. Nr. 67;

7. rozporządzenie ministeryalne z dnia 11. listopada 1882, Dz. u. p. Nr. 159;

8. rozporządzenie ministeryalne z dnia 23. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 130.

(2) Rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1863, Dz. u. p. Nr. 104, nadto z dnia 9. stycznia 1869, Dz. u. p. Nr. 8, z dnia 19. kwietnia 1882, Dz. u. p. Nr. 42, i z dnia 8. lipca 1884, Dz. u. p. Nr. 127, pozostają w mocy ze zmianami, wynikającymi z rozporządzenia cesarskiego.

### Rozpoczęcie się mocy obowiązującej. Postanowienie przejściowe.

#### § 91.

(1) Rozporządzenie to wchodzi w życie równocześnie z rozporządzeniem cesarskiem z dnia 15. września 1915, Dz. u. p. Nr. 279, o należnościach sądowych, a zatem w dniu 1. stycznia 1916.

(2) Do podań sądowych, oddanych na pocztę dla przesłania przed dniem 1. stycznia 1916, oraz do protokołów sądowych i odpisów, dla których dostarczono znaczków stemplowych stosownie do istniejących przepisów już przed dniem 1. stycznia 1916, mają zastosowanie dotychczasowe przepisy, chociaż podania wpłyną do sądów dopiero po dniu 31. grudnia 1915, lub protokoły i odpisy będą sporządzone dopiero po tym dniu.

Hochenburger wlr.

Leth wlr.

Do Pana . . . . . K . . . h

. . . . . Stempel na . . . . . pro-  
tokół z . . . . .

Liczba czynności . . . . .

**Wezwanie do dostarczenia znaczków stemplowych.**

Sprawa prawna . . . . .

przeciw . . . . .

z powodu . . . . .

Miejsce  
dla nalepienia znaczków  
stemplowych

Wzywa się Pana, aby w ciągu 8 dni po doręczeniu tego wezwania nalepił oznaczony(e) obok stempel (stemple) na tym formularzu w przeznaczonym na to miejscu a następnie wezwanie to przesłał napowrót wymienionemu niżej sądowi. W razie niezastosowania się będzie Pan musiał oprócz brakującej należności stemplowej uiścić jeszcze nadwyżkę należności w podwójnej kwocie tej należności.

(Odcisk stampilii sądowej.)

. . . . . K . . . h

Stempel od rozstrzy-  
gnięcia sądowego z . . . . .

Liczba czynności . . . . .

Miejsce  
dla nalepienia znaczków  
stemplowych.

Uwaga. Znaczk  
stemplowe należy unieważnić, poczem kancelarya sądowa oddzieli ten odcinek i nalepi na akta, które mają być zaopatrzone stemplami.



Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby pieczy poruczonej:

.....  
 .....

Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania ustawowego zastępcy:

.....  
 .....

Sąd nadopiekuńczy (kuratelarny):

.....

## Wykaz czystych dochodów z majątku osoby pieczy poruczonej

za rok . . . . .

(za czas od . . . . . do . . . . .).

### I. Przychody,

które należy wciągnąć do podstawy wymiaru należności ryczałtowej, bez potrącania wydatków.

Źródło przychodów	Łączna kwota za objęty wykazem okres w koronach
A. Z posiadłości gruntowej i leśnej, łącznie z wartością pieniężną produktów gospodarczych, zużytych w gospodarstwie domowym osoby, poruczonej pieczy, (§§ 163. i 166. ustawy o podatkach osobistych), dalej z budynków łącznie z całą wartością użytkową budynków i ubikacji, zamieszkałych przez samą osobę pieczy poruczoną lub przez nią inaczej używanych lub oddanych bezpłatnie do użytku innych osób (§ 164., ustępy 1. i 2., ustawy o podatkach osobistych) . . . . .	.
B. Z przedsiębiorstw zarobkowych, wraz z wartością pieniężną produktów własnego przedsiębiorstwa zużytych w gospodarstwie domowym osoby pieczy poruczonej (§ 165. ustawy o podatkach osobistych) . . . . .	.
C. Przychody z reszty majątku (§§ 169. do 171. ustawy o podatkach osobistych) . . . . .	.
Razem .	.

## II. Przychody,

które nie mają być zarachowane przy wymierzaniu należności ryczałtowej.

Rodzaj przychodów	Łączna kwota za objęty wykazem okres w koronach
1. Datki na utrzymanie, wychowanie itd. . . . .	
2. Inne dochody, nie pochodzące z majątku (pobory służbowe i za pracę itp.)	
3. Dochody z majątku powierniczego . . . . .	
Razem .	
Wydanki, ciężące wyłącznie na tych przychodach . . . . .	
Czysta kwota . . . . .	

## III. Wydatki,

nie wykazane pod II.

Rodzaj wydatków	Łączna kwota za objęty wykazem okres w koronach
1. Podatki bezpośrednie z wyjątkiem podatku dochodowego; dodatki do podatków bezpośrednich, opłaty i datki konkurencyjne (jak grosz czynszowy i szkolny, podatek wyznaniowy itd.); taksa wojskowa (§ 160., l. 5, ustawy o podatkach osobistych) . . . . .	
2. Odsetki od długów i raty amortyzacyjne (§ 160., l. 6 i 7, ustawy o podatkach osobistych) . . . . .	
3. Premie asekuracyjne (§ 160., l. 2 i 3, ustawy o podatkach osobistych) .	
4. Inne trwałe ciężary, oparte na szczególnych tytułach prawnych (§ 160., l. 4 i 6, ustawy o podatkach osobistych) . . . . .	
Razem .	
Z tego cięży wyłączenie na przychodach wykazanych pod I, kwota . . .	
Z reszty przypada stosunkowo na przychody, wykazane pod I . . . . .	
Łączna kwota wydatków, które należy potrącić . . . . .	



## IV. Czyste przychody.

	Łączna kwota za objęty wykazem okres w koronach
Przychody, wykazane pod I . . . . .	
Wydatki, wykazane pod III, które mogą być potrącone	
Czyste przychody .	

Zapewniam niniejszem, że uczyniłem podane wyżej zeznania oraz następujące poniżej wyjaśnienia i uwagi według najlepszej wiedzy i sumienia.

. . . . ., dnia . . . . . 191 .

Podpis:

.....

**Wyjaśnienia i uwagi do dat podanych w wykazie.**

**Wyjaśnienia i uwagi do dat podanych w wykazie.**

(Ciąg dalszy).

**Uwagi sądu opiekuńczego albo kuratelarnego.**





## II. Inne dochody użytkowcy.

Podanie sumaryczne łącznej kwoty za objęty wykazem okres w koronach:

## III. Wydatki.

Rodzaj wydatków	Łączna kwota za objęty wykazem okres w koronach
1. Podatki bezpośrednie z wyjątkiem podatku dochodowego i podatku od wyższych poborów służbowych; dodatki do podatków bezpośrednich, opłaty i datki konkurencyjne (jak grosz czynszowy i szkolny, podatek wyznaniowy itd.); taksa wojskowa (§ 160, l. 5, ustawy o podatkach osobistych) . . . . .	
2. Odsetki od długów i raty amortyzacyjne (§ 160., l. 6 i 7, ustawy o podatkach osobistych) . . . . .	
3. Premie asekuracyjne (§ 160., l. 2 i 3, ustawy o podatkach osobistych) . . . . .	
4. Inne trwałe ciężary, oparte na szczególnych tytułach prawnych (§ 160., l. 4 i 6, ustawy o podatkach osobistych) . . . . .	
Razem . . . . .	
Z tego przypadają na wydatki, obciążające tylko przychody z masy użytkowej, podlegające obowiązkowi należności (I) . . . . .	
Z reszty przypada stosunkowo na przychody, podlegające należności z masy użytkowej (I) . . . . .	
Łączna kwota wydatków, które należy potrącić . . . . .	



**IV. Czyste przychody.**

	Łączna kwota za objęty wykazem okres w koronach
Przychody, podlegające należyciom, wykazane pod I	
Wydatki, wykazane pod III, które mogą być potrącone	
Czyste przychody .	

Zapewniam niniejszem, że uczyniłem podane wyżej zeznania oraz następujące poniżej wyjaśnienia i uwagi według najlepszej wiedzy i sumienia.

....., dnia ..... 191 .

Podpis:

.....

**Wyjaśnienia i uwagi do dat podanych w wykazie.**





Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania dziedzica powierniczego:

.....

Sąd wykonujący nadzór:

.....

Sądowe oznaczenie masy:

.....

## Wykaz czystych przychodów masy substytucyjnej

za rok . . . . .

(za czas od . . . . . do . . . . .).

### I. Przychody,

które należy wciągnąć do podstawy wymiaru należności ryczałtowej.

Przychody masy substytucyjnej bez potrącenia wydatków	Łączna kwota za objęty wykazem okres w koronach
A. Z posiadłości gruntowej i leśnej, łącznie z wartością pieniężną zużytych w gospodarstwie domowym dziedzica powierniczego produktów gospodarczych (§§ 163. i 166. ustawy o podatkach osobistych), dalej z budynków łącznie z czystą wartością użytkową przez samego dziedzica powierniczego zamieszkałych lub inaczej używanych albo też oddanych bezpłatnie do użytku innych osób budynków lub ubikacji (§ 164., ustępy 1. i 2. ustawy o podatkach osobistych) . . . . .	
B. Z przedsiębiorstw zarobkowych wraz z wartością pieniężną zużytych w gospodarstwie domowym dziedzica powierniczego produktów własnego przedsiębiorstwa (§ 165. ustawy o podatkach osobistych) . . . . .	
C. Inne przychody masy substytucyjnej (§§ 169. do 171. ustawy o podatkach osobistych) . . . . .	
Razem .	
Z tego odpada na osoby, poruczone pieczy N. N. kwota częściowa . . . . . M. M. " " . . . . . . . . . .	
Należy tedy do podstawy wymiaru należności ryczałtowej wciągnąć . . .	

## II. Inne dochody dziedzica powierniczego.

Łączna kwota podana sumarycznie w koronach za objęty wykazem okres:

## III. Wydatki masy substytucyjnej i inne wydatki dziedzica powierniczego.

Rodzaj wydatków	Łączna kwota za objęty wykazem okres w koronach
1. Podatki bezpośrednie z wyjątkiem podatku dochodowego i podatku od wyższych poborów służbowych; dodatki do podatków bezpośrednich, opłaty i datki konkurencyjne (jak grosz czynszowy i szkolny, podatek wyznaniowy itd.); taksza wojskowa (§ 160., l. 5, ustawy o podatkach osobistych) . . .	
2. Odsetki od długów i raty amortyzacyjne (§ 160., l. 6 i 7; ustawy o podatkach osobistych) . . . . .	
3. Premie asekuracyjne (§ 160., l. 2 i 3, ustawy o podatkach osobistych) .	
4. Inne trwale ciężary, oparte na szczególnych tytułach prawnych (§ 160., l. 4 i 6, ustawy o podatkach osobistych) . . . . .	
Razem .	
Z tego wydatki, obciążające wyłącznie przychody, podlegające obowiązkowi należytości (I), wynoszą . . . . .	
Z reszty przypada stosunkowo na przychody, podlegające należytościom . .	
Łączna kwota wydatków, które należy odliczyć . . . . .	



**IV. Czyste przychody.**

	Łączna kwota za objęty wykazem okres w koronach
Przychody, podlegające należyciom, wykazane pod I	
Wydatki, wykazane pod III, które mogą być potrącone	
Czyste przychody .	

Zapewniam niniejszem, że uczyniłem podane wyżej zeznania oraz następujące poniżej wyjaśnienia i uwagi według najlepszej wiedzy i sumienia.

....., dnia ..... 191 .

Podpis:

.....

**Wyjaśnienia i uwagi do dat podanych w wykazie:**

**Wyjaśnienia i uwagi do dat podanych w wykazie:**

(Ciąg dalszy.)

Uwagi sądu.



Kraj koronny: . . . . .

Okręg podatkowy: . . . . .

Okręg skarbowy: . . . . .

Karta katastru: . . . . .

Sąd: . . . . .

## Zeznanie

.....

o wartości posiadanych gruntów i budynków wraz z przynależnością  
(fundus instructus) dla wymiaru należności ryczałtowej za pieczę  
nad powiernictwem . . . . . za czas od dnia 1. stycznia . . .  
do dnia 31. grudnia . . .

(według stanu z dnia 1. stycznia . . ).





Posiadane grunta i budynki				Przynależność (fundus instruk- tus) według §§ 293. do 297. p. k. u. c. według spisu na stronie 4.				Zeznana	Uznana lub sprostowana	Uwaga					
Zeznana		Uznana lub sprostowana		Zeznana		Uznana lub sprostowana		wartość łączna							
wartość				wartość				posiadanych gruntów i budyn- ków oraz przynależności							
K	h	K	h	K	h	K	h	K	h					K	h

## Wykaz

**przynależności (fundus instructus) posiadanych gruntów i budynków, wymienionych  
w tem zeznaniu.**

Numer pozycji	Bliższe oznaczenie przedmiotu	Ilość sztuk lub zasób	Zeznana wartość				Wartość uznana lub sprostowana		Uwaga
			poszczególne		razem		K	h	
			K	h	K	h			
	I. Stan bydła, a mianowicie:								
	II. Zapasy gospodarcze, a mianowicie:								
	III. Sprzęty rolnicze, maszyny, wozy itd., a mianowicie:								
	IV. Inna przynależność, a mianowicie:								

Zapewniam niniejszem, że zawarte w tem zeznaniu daty podałem według najlepszej wiedzy i sumienia.

. . . . ., dnia . . . . . 19 .

Podpis:

. . . . .



Kraj koronny: . . . . .

Okręg podatkowy: . . . . .

Okręg skarbowy: . . . . .

Karta katastru: . . . . .

Sąd: . . . . .

## Zeznanie

.....

o wartości praw użytkowych dla wymiaru należności ryczałtowej za  
pieczę nad powiernictwem . . . . za czas od dnia 1. stycznia . . . .  
do dnia 31. grudnia . . . . .

(według stanu z dnia 1. stycznia....).

Liczba pozycji	Oznaczenie prawa	Gdzie się je wy- konuje		Czy we wła- snym zarzą- dzie lub przez dzier- żaw- ców	Dochód brutto według prze- cięcia z 10 lat poprzedzających okres wymiaru	Wydatki według prze- cięcia tego samego okresu				Po odliczeniu wydatków od dochodu brutto okazuje się czysty dochód roczny		Zeznana wartość tego prawa według dwudziestokrotnego czystego do- chodu		Wartość uznana lub sprostowana		Uwaga	
		Gmina	Starostwo			Oznaczenie wydatków	Kwota										
							poszczególne	łącznie									
		K	h			K	h	K	h	K	h	K	h				
	I. Prawa, które należy uważać za rzeczy nie- ruchome																
	Razem ad I																
	II. Prawa, które należy uważać za rzeczy ruchome																
	Razem ad II																

Zapewniam niniejszem, że zawarte w tem zeznaniu daty podałem według najlepszej wiedzy i sumienia.

....., dnia ..... 19 ..

Podpis:

.....



Kraj koronny: . . . . .

Okręg podatkowy: . . . . .

Okręg skarbowy: . . . . .

Karta katastru: . . . . .

Sąd: . . . . .

## Zeznanie

. . . . .  
**o wartości majątku ruchomego (z wyjątkiem praw użytkowych) dla wymiaru należy-  
 tości ryczałtowej za pieczę nad powiernictwem . . . za czas od dnia 1. stycznia . . . .  
 do dnia 31. grudnia . . . . .**  
 (według stanu z dnia 1. stycznia . . .).

Liczba pozycji	Przedmiot	Wartość				Wartość uznana lub sprostowana		Uwaga	
		według rachunku, podania zobowiązanie, oszacowania sądowego, kursu giełdowego	poszczególne		łącznie		K		h
			K	h	K	h			
<b>I. Stan czynny.</b>									
1	Gotówka . . . . .								
2	Kapitały, ulokowane według wykazu na stronie 2. i 3.:								
	a) u osób prywatnych . . . . .								
	b) w papierach wartościowych . . . . .								
3	Zapasy, które nie należy uważać za przynależność należących do składającego zeznanie rzeczy nieruchomości . . . . .								
4	Stan bydła, o ile nie stanowi on przynależności rzeczy nieruchomości . . . . .								
5	Przedmioty, należące do urzędu i sprzęty, o ile nie stanowią one przynależności rzeczy nieruchomości . . . . .								
6	Wszystkie inne rzeczy ruchome, o ile nie stanowią one przynależności rzeczy nieruchomości i o ile nie korzysta się co do nich z uwolnienia od należności (uwaga 2. do pozycji taryfy 28 rozporządzenia cesarskiego), z wyjątkiem praw użytkowych . . . . .								

Zapewniam niniejszem, że daty zawarte w tem zeznaniu oraz w dołączonych do niego wykazach (strony 2, 3 i 4) podałem według najlepszej wiedzy i sumienia.

. . . . ., dnia . . . . . 19 .

Podpis:

Uwaga: Rubryki „Wartość uznana lub sprostowana“ i „Karta katastru“ zastrzega się do wypełnienia przez urząd.







## Wykaz sumaryczny

tych rzeczy ruchomych, co do których korzysta się z uwolnienia według uwagi 2. do pozycji taryfowej 28 rozporządzenia cesarskiego.

Wykaz przedmiotów (ewentualnie według gatunków)	Podanie wartości *)		Uwaga
	K	J	
Suma .			

\*) Uwaga: Podanie wartości jest tylko wtedy potrzebne, jeśli dla wymierzenia należności ryczałtowej żąda się potrącenia długów i ciężarów, nie ciążących wyłącznie na nieruchomości powierniczym. Wartość zbiorów obrazów, bibliotek i innych zbiorów można zeznać także w kwocie ryczałtowej (§ 75., ustęp 3., rozporządzenia wykonawczego.

Kraj koronny: . . . . .

Okręg podatkowy: . . . . .

Okręg skarbowy: . . . . .

Karta katastru: . . . . .

Sąd: . . . . .

## Zeznanie

.....

czystej wartości podlegającego obowiązkowi należności nieruchomości  
i ruchomego majątku dla wymierzania należności ryczałtowej za pieczę  
nad powiernictwem . . . . . za czas od dnia 1. stycznia . . . .  
do dnia 31. grudnia . . . . .

(według stanu z dnia 1. stycznia . . . .).

Uwaga: Rubrykę „Karta katastru” zastrzega się do wypełnienia ze strony urzędu.



## Długi i ciężary w dniu 1. stycznia . . . .

1	2	3	4		5										6	7
					Dług lub ciężar ciąży*)											
					a		b		c		d		e			
K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h					
Liczba pozycji	Imię, nazwisko i miejsce za- mieszkania wierzyciela (uprawnio- nego)	Tytuł prawny długu lub ciężaru	Kwota długu lub ciężaru	wyłączenie na nieruchomości i ru- chomym majątku powierniczym z kwotą		wyłączenie na nieruchomości majątku powierniczym z kwotą		wyłączenie na ruchomym, podlegają- cym należności majątku powier- niczemu z kwotą		wyłączenie na ruchomym, wolnym od należności majątku powier- niczemu z kwotą		na majątku powierniczym i allo- dialnym z kwotą		Data i liczba sądowego zezwo- lenia na zacią- gnięcie długu	Uwaga	
Łączna kwota długów i ciężarów . . . . .																

\*) Uwaga: Jeśli dług lub ciężar ciąży na majątku powierniczym i allodialnym, to w rubryce 7. na uwadze należy podać wartości brutto obciążonego majątku powierniczego i allodialnego oraz przypadającej stosunkowo na majątek powierniczy i allodialny kwoty częściowej długu lub ciężaru.

### Rozdział długów i ciężarów na poszczególne masy majątkowe.

Liczba pozycji	Oznaczenie długów i ciężarów, które mają być rozdzielone	Na nieruchomości powierniczy		Na ruchomy majątek powierniczy, podlegający należności		Na ruchomy majątek powierniczy, wolny od należności		Na majątek allodialny		Uwaga
		K	h	K	h	K	h	K	h	
1	Z długów i ciężarów, ciężących na majątku powierniczym i allodialnym (rubryka 5 e), przypadają stosunkowo: . . .									
2	Z długów i ciężarów, ciężących na nieruchomości i ruchomym majątku powierniczym (rubryka 5 a), przypadają stosunkowo: . . . . .									
3	Z długów i ciężarów, ciężących wyłącznie na poszczególnych przedmiotach majątku powierniczego (rubryka 5 b, c, d), przypadają: . . . . .									
	Suma .									
Łączna kwota długów i ciężarów .										

## Obliczenie czystej wartości podlegającej należności.

### I. Majątek nieruchomy.

	Koron	halerzy
Wartość posiadanych gruntów i budynków (zeznanie według formularza V) . . . . .	.	
Wartość praw użytkowych, które należy uważać za rzeczy nieruchome (zeznanie według formularza VI)		
Łączna wartość nieruchomości powierniczego .		
Długi i ciężary, przypadające na nieruchomy majątek powierniczy . . . . .		
Czysta wartość nieruchomości powierniczego		

### II. Majątek ruchomy.

	Koron	halerzy
Wartość podlegającego należności majątku powierniczego z wykluczeniem praw użytkowych (zeznanie według formularza VII) . . . . .		
Wartość praw użytkowych, które należy uważać za rzeczy ruchome (zeznanie według formularza VI) .		
Łączna wartość podlegającego należności ruchomego majątku powierniczego . . . . .		
Długi i ciężary, przypadające na podlegający należności ruchomy majątek powierniczy . . . . .		
Czysta wartość wolnego od należności ruchomego majątku powierniczego . . . . .		

Zapewniam niniejszem, że zawarte w tem zeznaniu daty podałem według najlepszej wiedzy i sumienia.

. . . . . dnia . . . . . 19 . . .

Podpis:

. . . . .